

DE RODE DUIVELS WORDEN WERELDKAMPIOEN

een blijspel

van LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:de auteur
en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

TIM, een aannemer van klusjes	(30 jaar)
JOKE, zijn vrouw	(28 jaar)
MAXIM VANHOYLANDT, vader van Joke	(55 jaar)
BARBARA, zijn vrouw	(50 jaar)
CLAIRE, zus van Joke	(30 jaar)
BERT, grootvader van Joke	(80 jaar)
AURELIE, zijn vrouw	(80 jaar)
DE GRAEF, huisdokter	
ROSE ROOVERS, taxichauffeuse	

DECOR:

Een living met zithoek, eethoek en teevee.

EERSTE TAFEREEL

(Maxim heeft een blauw oog. Hij komt uit de keuken met een schaalkje chips en kaasblokjes. Hij zet dit alles bij het salontafeltje bij de sofa. Even verdwijnt hij weer, en komt terug met enkele flesjes bier, die hij naast de chips en de kaas zet. Dan legt hij de sportbladzijden van de krant op de sofa. Nog even controleert hij de zithoek. Bert verschijnt.)

MAXIM- Voor jou ook een jupiler?

BERT- Neen.

MAXIM- Kijk jij mee naar de match?

BERT- Naast jou op de canapé? Ik ben niet gek. Ik ben niet van plan, mij tegen mijn schenen te laten schoppen.

MAXIM- Wie schopt er hier?

BERT- Jij! Heel de tijd sjot jij mee. Zonder scheenlappen kom ik niet naast je zitten. Ten andere, het voetbal van tegenwoordig interesseert mij niet veel meer.

MAXIM- (Alsof hij het niet gelooft) Vroeger was voetbal interessanter?

BERT- Inderdaad. Tegenwoordig ken je toch niemand meer van die spelers. Meer dan de helft zijn Afrikanen.

MAXIM- Heb jij iets tegen die mensen?

BERT- Helemaal niet. Maar zij lijken allemaal te zeer op elkaar. Ik kan ze onmogelijk uit elkaar houden. Als ik er een zie lopen, kan ik met de beste wil van de wereld niet zeggen wie hij is.

MAXIM- Zelfs Romelu Lukaku en zijn broer Jôrdan lijken niet op elkaar.

BERT- Dan moet jij eens van hun moeder proberen te weten te komen, of ze wel van dezelfde vader zijn. In mijn tijd gingen wij naar het voetbal hier in het dorp. De helft van de spelers woonde bij ons in de straat. Met hen vergisten wij ons nooit.

MAXIM- Het voetbal verliep toen nog zo traag, dat je maar met een half oog moest kijken.

BERT- Toen werd er even snel gevoetbald als nu. Onze geboort Richard Celis ging elke zondag naar de hoogmis. Na de mis ging hij in het café "Bij De Koster" op zijn pinten tot 2 uur in de namiddag. Dan haastte hij zich naar het

voetbalplein. Onderweg stopte hij nog heel even bij hem thuis voor zijn sportzak, en bij de frituur van "Liza Frit" voor een friet met cervelaat. Eten deed hij tijdens het lopen. Hij arriveerde nog net op tijd voor de aftrap van de match.

- MAXIM- (Wat ironisch) Die zal nog veel hebben gepresteerd.
- BERT- Richard liep van de eerste tot de laatste minuut even snel. Niemand kon hem volgen. Hij woog 95 kilo.
- MAXIM- Tegenwoordig zou hij niet meer meekunnen.
- BERT- Tegenwoordig! Tegenwoordig parkeren ze zich met zijn tien-
nen voor de eigen goal. Heel af en toe proberen ze er eens met een paar man uit te geraken, om op een diefje een goal te scoren. En dan weer maar met zijn allen voor de eigen goal parkeren!
- MAXIM- De meeste spelers lopen 11 tot 12 kilometer per match.
- BERT- Wat zou het! Vanaf minuut 1 beginnen zij tijd te rekken. Als ze al maar denken dat er iemand in hun buurt komt, laten zij zich vallen. Als zij niet zo lagen te kermen, zou je denken dat zij dood waren.
- MAXIM- Geen enkele scheidsrechter laat zoiets toe.
- BERT- Hij moest die spelers waarschuwen: "Onmiddellijk opstaan, of jij vliegt voorgoed van het terrein!" Maar neen, die kwibus van een scheidsrechter gaat naast het terrein in zo'n kastje kijken.
- MAXIM- De VAR.
- BERT- Hij staat daar maar te kijken en te kijken. Als hij daarvan terugkomt, is het bijna tijd om af te fluiten voor het einde van de match.
- MAXIM- Jij kijkt maar eens mee naar de prestaties van onze Rode Duivels. Dan praat jij heel anders.
- BERT- De Belgen! Lukaku, Dembele, Carasco, Chadli, Fellaini, Batshuayi... Je hoort direct, dat dit Belgen zijn.
- MAXIM- Het zijn stuk voor stuk Voetbalbelgen!
- BERT- Een mens heeft maar één nationaliteit, die van het land waar hij is geboren!
- MAXIM- Tegenwoordig leven wij in een multiculturele maatschappij. Maar ja, zoiets begrijpen mensen van jouw leeftijd niet meer.
- BERT- Onlangs was er een voetballer, die kon kiezen tussen 4 nationaliteiten. Vind jij dit normaal?

- MAXIM- Waar heb jij zoiets gelezen?
- BERT- Ik jouw gazet! Richard Celis met zijn friet met cerverlaat, dat was een Belg!... Kan jij wel naar de match kijken?
- MAXIM- Waarom niet?
- BERT- Met dat blauwe oog.
- MAXIM- Lach maar. Jij hebt het geluk gehad, dat jij nooit met een autobus hebt moeten rijden. Dat jij nooit een agressieve reiziger bent tegengekomen.
- BERT- Jij had moeten terugslaan.
- MAXIM- Dit mogen wij niet. Dan worden wij ontslagen.
- BERT- Ik begrijp het wel. Nu met die wereldbeker voetbal heb jij liever enkele weken ziekteverlof.
- MAXIM- Kan ik met zo'n oog tussen de mensen komen?
- BERT- Zie jij nu alle spelers in een blauwe trui?
- (Barbara verschijnt.)
- BARBARA- Wat ligt die gazet daar te doen?
- MAXIM- Dat is voor de opstelling van de beide ploegen. Hiermee kan ik de match beter volgen.
- BARBARA- Is er alweer voetbal vanavond?
- MAXIM- 't Is wereldkampioenschap! Heel de wereld mag hierbij meedoen.
- BARBARA- En jij moet al die matches zien?
- MAXIM- Die van vandaag heel zeker! Het is België-Frankrijk! "De" match van het tornooi!
- BARBARA- Vorige keer was het ook "de" match van het tornooi!
- MAXIM- Ah ja! België-Brazilië!
- BARBARA- Ik heb enkele boeken meegebracht van school: "Creatief omgaan met kleuters". Ik meende die hier vanavond even in te kijken.
- MAXIM- Dit kan toch.
- BARBARA- Hier? Met al dat lawaai?
- MAXIM- Zo luid zet ik de teevee nooit.
- BARBARA- (Weet wel beter) Neen!

- MAXIM- Om die boeken in te kijken, heb jij nog bijna twee maanden.
- BARBARA- Enkele van die ideeën wil ik uitwerken tegen volgend schooljaar. Hiermee mag ik niet te lang wachten.
- MAXIM- Ik heb het programma van de wereldbeker niet opgesteld.
- BARBARA- Maar goed! Anders kwam er nooit een einde aan! Ik ga wat strijken in het washok.
- MAXIM- Na 10 uur vanavond is er hier plaats genoeg.
- BARBARA- Toch?
- MAXIM- Als er geen verlengingen komen... en strafschoppen.
- BARBARA- En nabesprekingen!
- MAXIM- Die ook ja.
- (Tim komt binnen, van kop tot teen uitgedost als supporter van de Rode Duivels. Hij is vergezeld van een hoogzwangere Joke.)
- TIM- Hoy!
- MAXIM- Sinds wanneer vieren ze carnaval midden in de zomer?
- TIM- Wij moeten toch laten zien, voor wie wij supporteren.
- BARBARA- Dit horen ze straks wel aan je lawaai!
- JOKE- Thuis heeft Tim elk raam van de voorgevel voorzien van een Belgische driekleur.
- BARBARA- Hiervoor is hij onnozel genoeg.
- TIM- De Rode Duivels worden wereldkampioen!
- MAXIM- Moest jij niet werken vandaag?
- TIM- Ik heb al mijn helpers een dag verlof gegeven.
- BARBARA- En dit voor zò'n onnozele match?
- JOKE- Anders werd er toch niet gewerkt, zei Tim. Dan zaten zij toch maar naar de voorbeschouwingen te luisteren.
- TIM- Stef, Filip en Arno waren direct akkoord.
- MAXIM- Jij betaalt die mannen een dagloon, zonder dat zij hiervoor iets hebben gepresteerd?
- JOKE- De volgende dagen werken zijn wat steviger door, pa.
- MAXIM- Er volgt nog zo'n match!

- TIM- De finale is op zondag. Dit is zo al een betaalde dag.
- MAXIM- Hoe lang ga jij dat onderneminkje van jou nog rechthouden.
- JOKE- Tim verdient meer dan jij en ma samen.
- MAXIM- Dan worden die klusjes in de bouw nogal betaald.
- TIM- Als aannemer moet je wat kunnen rekenen.
- BARBARA- Ik dacht, dat ons Joke voor jou de facturen schreef?
- TIM- Dit doet zij! En ik tel er dan nog een schepje bij.
- MAXIM- Een hele schep, zo te horen.
- TIM- Als je te goedkoop werkt, denken ze dat je geen kwaliteit levert.
- BARBARA- (Tot Joke) Ga zitten. In jouw positie mag je niet te lang blijven staan.
- MAXIM- (Tot Barbara) Toch niet voor de teevee?
- BARBARA- Is die canapé van jou alleen? De match is nog lang niet aan de gang.
- JOKE- Het gaat wel, ma.
- (Aurelie verschijnt. Zij is erg hardhorig.)
- AURELIE- Daar hebben wij ons Joke... met haar tonneke! Voor wanneer is 't?
- JOKE- Dat weet ik niet precies.
- AURELIE- Wat zegt zij?
- BARBARA- (Luid) Dat zij het niet precies weet!
- AURELIE- Zij weet toch nog, wanneer zij en Tim... de bloemekes eens hebben water gegeven.
- TIM- (Luid) Dat is toen meer dan eens gebeurd, oma.
- AURELIE- 't Was toen een heel droge periode?
- TIM- Een late, hete herfst.
- AURELIE- Wat zegt hij?
- TIM- (Luid) Een late, hete herfst!
- AURELIE- Er zal toen wel meer heet zijn geweest, dan alleen maar de herfst. (Tot Tim) Waar heb jij dat kostuum gekocht?

- TIM- In de carrefour.
- AURELIE- Waar?
- TIM- (Luid) In de carrefour!
- AURELIE- Jij moet niet zo roepen, ik ben niet doof! (Tot Joke)
Jij hebt hem toch niet helpen kiezen?
- JOKE- Zoiets koopt hij wel alleen. Hiervoor heeft hij mij niet nodig.
- MAXIM- Die kleine had hij ook beter alleen gekocht.
- BARBARA- Jij moet er niet het zot mee houden, Maxim. Bevallèn is alles behalve om te lachen.
- AURELIE- Wat zegt Barbara?
- BARBARA- (Luid) Dat bevallen alles behalve om te lachen is!
- AURELIE- Dat weet ik niet. Ik ben acht keer bevallen.
- TIM- Dan was er in jouw tijd ook meer heet, dan alleen maar de herfst.
- AURELIE- Hela, hela! Dit lag niet alleen aan mij. In onze tijd moesten wij nog... van onze pastoor. Enkele maanden nadat die in het dorp zijn ronde had gedaan voor de Sint-Pieterspenning was de helft van het vrouwvolk in verwachting.
- TIM- Hoe lapte hij dat?
- AURELIE- Gewoon maar door aan de mannen te vragen, of zij wel op tijd en stond hun "devoties" deden.
- TIM- Die mannen snapten meteen, waarover hij het had?
- AURELIE- Hij hoefde er geen tekeningske bij te maken.
- BARBARA- (Geprikkeld) Het wordt hier weer een plezante avond!
- TIM- Troost je, ma. Over 8 dagen is het wereldkampioenschap voetbal voorbij voor 4 jaar.
- BARBARA- Dan wordt er niet meer gesjot?
- TIM- Jawel, de donderdag nadien begint de voorronde van de Europa League. En een week later die van de Champions League. Onze Belgische ploegen starten daar alle 5 met hoge ambities.
- BARBARA- Hopelijk storten die snel in elkaar.
- BERT- In onze tijd was voetbal nogal wat anders. Mannen als Rie Meert, Pol Anoul, Vic Mees, Torke Lembrechts, Jef

Mermans en Rik Coppens, dat waren voetballers. Geen enkel ander land durfde toen tegen ons spelen. Alleen de Hollanders. Die kregen het iedere keer ferm op hun appel.

MAXIM- Zij hebben ons toen ook geregeld een peer gestoofd.

BERT- Dit zal jij nog weten! Jij hing toen nog aan de rokken van ons Aurelie.

AURELIE- Wat zijn ze deze keer aan 't vertellen?

BERT- (Luid) Dat onze Maxim nog aan je rok hing!

AURELIE- Dat is al een tijdje geleden.

TIM- Jij hoorde toen nog goed?

AURELIE- Wat zeg jij?

TIM- (Luid) Laat maar.

AURELIE- Soms is het gemakkelijk, dat je niet goed hoort. Maar niet altijd.

TIM- (Op haar gehoor duidend) Hoe is dat gekomen? Zo ineens?

AURELIE- Onze huisdokter was mij hier een spuit komen geven tegen de griep. Bert was onkruid aan het verbranden in onze hof. Toen de dokter de deur uit was, gooide ik die spuit buiten op het vuur. Ineens een luide, heel scherpe knal! Dat is het laatste, wat ik nog goed heb gehoord.

BARBARA- (Tot Tim) Jij bent toch niet van plan, met die vuile vodden om je lijf in onze canapé te gaan zitten?

TIM- Ik blijf niet hier voor de match. Ik volg die op het grote scherm op het Gemeenteplein.

BARBARA- (Verontwaardigd) Wablief?!

TIM- Als onze gemeente ons iets gratis presenteert, mogen wij dit niet afslaan.

BARBARA- Jij gaat niet met ons Joke naar het Gemeenteplein! Niet in haar toestand tussen al dat volk!

TIM- Joke blijft hier bij jullie.

BARBARA- Jij dumpst haar hier? Je hoogzwangere vrouw?

TIM- Zij kan moeilijk alleen thuisblijven.

BARBARA- Jij blijft bij haar!

TIM- Als ik vandaag was gaan werken, was ik toch ook niet bij haar.

- MAXIM- Da's iets heel anders!
- TIM- Da's juist hetzelfde. In beide gevallen zit zij thuis alleen.
- JOKE- Hier bij jullie loop ik geen enkel gevaar, als er onverwachts iets gebeurt. Jullie zijn hier toch.
- BARBARA- "Hij" moet je bijstaan!
- TIM- Volgens de gynaecoloog is de bevalling pas voor over enkele dagen.
- BARBARA- Wat weet die hiervan?
- TIM- Hij is er toch lang genoeg voor naar school geweest.
- BARBARA- Bij een bevalling weet je nooit! Bij de geboorte van onze Claire was er weinig aan de hand. De weeën begonnen pas echt de avond voordien. De volgende ochtend was zij er al. Maar bij ons Joke verliep het helemaal anders. Bij haar heb ik dagen aan een stuk erg veel afgezien.
- TIM- Dat was vroeger.
- BARBARA- Intussen is er niets veranderd. De kinderen komen nog altijd niet vanzelf. Vraag het maar eens aan onze Maxim.
- MAXIM- Hierover kan ik niet meepraten.
- BARBARA- Tijdens mijn bevallingen was jij er toch bij!
- MAXIM- Ik heb toen federevkeer door het raam naar buiten staan kijken.
- BARBARA- (Verontwaardigd) Awel merci!
- MAXIM- Je gynaecoloog wou niet, dat ik hem voor de voeten liep.
- AURELIE- Waarover zijn ze daar de hele tijd aan het steggelen?
- BERT- Over bevallen.
- AURELIE- Wat zeg jij?
- BERT- (Luid) Over bevallen!
- AURELIE- Hierover kan ik meepraten! Acht keer heb ik dit meege-maakt. Iedere keer verliep het als een fluitje van een cent. Zij kwamen bijna vanzelf.
- BERT- Ze waren er ook bijna vanzelf ingegaan.
- BARBARA- Zelfs van bejaarden moet je tegenwoordig geen zinnig woord meer verwachten. In ieder geval gaat Tim niet naar het Gemeenteplein!

TIM- De anderen zijn er ook!

BARBARA- Welke anderen?

TIM- Mijn werkmakkers Stef, Filip en Arno. Zij wachten mij daar op.

BARBARA- Is hun vrouw ook in verwachting?

TIM- Niet dat ik weet.

BARBARA- Jij moet daar nu niet zijn!

TIM- Op zo'n groot scherm zie je de match veel beter. Bij iedere tackle zie je precies wat er gebeurt.

BARBARA- Jij bent bijna een teckel!

MAXIM- Een tackle is geen dashond, maar een vuile schop tegen de schenen van de tegenspeler.

BARBARA- Het kan mij niet schelen, wat dat is! Tim moet bij zijn vrouw blijven!

TIM- Hier zeker? Hier is nogal ambiance.

BARBARA- Of bij jou thuis!

TIM- Nog erger!

BARBARA- Zeg maar vlakaf, dat jij weer aan de toog moet hangen!

TIM- Zonder een fris jupilerke in de hand kan je niet over voetbal praten. Deze dagen heet hij ten andere niet jupiler, maar "Belgium".

MAXIM- Wat "hij" uiteindelijk doet, moet hij weten. "Ik" wil hier rustig de match volgen.

BARBARA- Je dochter interesseert je niet?

MAXIM- Mijn dochter wel, maar niet al die herrie errond.

BARBARA- Hij moet met zijn vrouw terug naar huis!

MAXIM- Hiermee ben ik het volkomen eens!

JOKE- Laat Tim toch doen. Met mij is er niets aan de hand.

BARBARA- Nog niet! Dit wil niets zeggen! Over een uur kan je toestand helemaal anders zijn.

JOKE- Ik blijf wel een paar uurtjes hier zonder Tim.

BARBARA- Niets van!

JOKE- Tim werkt heel hard. Hij verdient af en toe wat ontspanning.

BARBARA- Jij geeft hem nog gelijk?

TIM- Joke is een verstandige vrouw.

JOKE- Ik beslis zelf wel, wat ik doe. Ik ben met Tim getrouwd.

MAXIM- Dit was niet je slimste beslissing. Ik heb je meteen verwittigd, dat hij maar een losbol is.

JOKE- Aan iedereen mankeert er iets.

MAXIM- Aan de ene wel wat meer, dan aan de andere!

(Claire komt thuis van haar werk.)

CLAIRE- Mijn zus is er ook!... met haar clown!

BARBARA- Hij komt hier zijn vrouw dumpen! Zelf is hij van plan, naar het Gemeenteplein te gaan.

CLAIRE- Wablieft? Ik ben daar net gepasseerd. Het ziet er zwart van het volk!

TIM- Zie je wel!

CLAIRE- Allemaal dezelfde onnozelaars! En jij bent van plan, daar te gaan tussen lopen?

TIM- (Plagerig) Geen zin om mee te gaan?

CLAIRE- Zot!

AURELIE- (Tot Claire) Hoe was het vandaag op het werk?

CLAIRE- Op de bank was het ook een en al voetbal.

TIM- Lijk overal!

CLAIRE- Ik was blij, dat de dag voorbij was! Ze liepen daar wel fatsoenlijk gekleed.

JOKE- Ga maar naar je kameraden, Tim.

BARBARA- En als er hier intussen iets mis loopt? Waar moeten wij hem dan gaan zoeken?

TIM- Op het Gemeenteplein.

CLAIRE- Waar tussen al dat volk?

TIM- Voor het scherm natuurlijk.

CLAIRE- In een café?

BARBARA- Aan een biertent?

TIM- (Geamuseerd) Je vraagt er maar naar de vent met het grootste lawaai.

- CLAIRE- Ik kan er niet om lachen!
- JOKE- Tim heeft zijn gsm op zak. Als er hier iets gebeurt, bellen wij hem op.
- MAXIM- Loop hier tussendoor maar eens langs. Zien hoe het met je vrouw is gesteld.
- TIM- Tijdens de match?
- CLAIRE- Hebben ze de halftime afgeschaft?
- TIM- Die is maar net lang genoeg, om je een vers pintje aan te schaffen.
- CLAIRE- Terwijl jij even naar hier komt, zorgen je makkers hier wel voor.
- TIM- In aanwezigheid van zijn werkvolk is het de baas die trakteert.
- MAXIM- De baas! Van anderhalve man en een paardenkop!
- JOKE- Tim doet uitstekende zaken. Ik kan het weten, ik doe zijn boekhouding.
- TIM- Is iedereen nu uitgepraat? Dan gaan wij die Fransen eens een poepke laten ruiken!
- BERT- Pas maar goed op!
- TIM- Wij hebben al gewonnen tegen Panama, Thunesië, Engeland, Japan en Brazilië!
- BERT- Tegen die laatste twee met heel veel geluk!
- TIM- Telkens oververdiend!
- BERT- Frankrijk is andere koek!
- MAXIM- De slaphangers! Zij spelen met zijn allen voor de eigen goal!
- TIM- Wij lokken ze wel uit hun kot met een vroege goal! Volgens de media spelen de Rode Duivels het mooiste voetbal van allemaal.
- BERT- In 1302 dachten wij ook, dat wij de Fransen gemakkelijk in de pan gingen hakken op de Groeninge Kouter te Kortrijk. Wij hebben toen wel geluk gehad, dat de paarden van die gasten met hun poten in de modder zijn blijven steken.
- MAXIM- In Sint-Petersburg op het plein is er geen modder.
- TIM- De Fransen doen in hun broek voor de Belgische counters!

BARBARA- Ga terug naar huis! En zorg daar goed voor je vrouw!

JOKE- Ga maar Tim.

TIM- Tot straks! Ik kom terug met de wereldbeker!

(Tim kust zijn vrouw tot afscheid.)

TIM- Ik heb toch nogal een vrouw, hè!

(Meteen is Tim verdwenen.)

CLAIRE- De zot!

TWEEDE TAFEREEL

(Bert speelt patiënce. Naast hem zit Aurelie mee te kijken. In de sofa volgt Maxim erg gespannen de match op teevee. Hij kan moeilijk blijven stilzitten. Geregeld eet of drinkt hij van de zenuwen.)

AURELIE- Hoe is de stand, Maxim?

MAXIM- Nog 0-0. Hazard is "de" man op het veld.

BERT- Volgens ik met een half oog kan zien, dribbelt hij veel te veel.

MAXIM- Hoe geraakt hij er anders doorheen? Die Fransen staan met zijn vijven rond hem.

BERT- Dan staan er 4 Rode Duivels ongedekt. Wat staan die daar dan te doen?

MAXIM- De Fransen staan met zijn tien voor de eigen goal!

BERT- Deze keer gaan de Rode Duivels niet kunnen scoren.

MAXIM- Dadelijk valt er wel een goal. Dan "moeten" de Fransen wel uit hun kot komen.

BERT- Ik betwijfel het.

MAXIM- Omdat jij te weinig van voetbal afweet! Jij ziet toch duidelijk, dat de Rode Duivels baas zijn.

BERT- Ik heb geen tijd, om te kijken. Ik moet mijn kaarten in het oog houden.

(Maxim sjet zelf mee. Hij raakt een poot van het salontafeltje. Blijkbaar heeft hij zich hierbij lichtjes bezeerd.)

BERT- (Plagerig) Een stamp gekregen van een van die Fransen?

MAXIM- (Richting teevee) Maar allee, stomme kloot! Op rechts stonden er twee ploegmaats vrij! Fellaini en Chadli!

BERT- Ik heb je toch gezegd, dat hij veel te veel dribbelt. Wat zegt de trainer hiervan?

MAXIM- Dat weet ik niet. Ik versta geen Spaans.

BERT- En zijn gebaren?

MAXIM- Die zie ik niet. Ik volg de bal.

(Barbara verschijnt.)

MAXIM- Dembélé speelt altijd achteruit! (Roept richting tee-
vee) Daar aan de andere kant moeten jullie zijn!

(Maxim grijpt naar zijn jupiler. Intussen sjot hij weer
mee.)

BARBARA- Hou toch je voeten stil! Zie eens, hoe dat tapijt is af-
gesleten van jouw manoeuvres altijd!

MAXIM- (Wat lastig) Dit zal alleen van mij zijn?

BARBARA- Jij zit hier altijd, als het voetbal is!

(Joke komt uit het salon. Zij lijkt wat zenuwachtig.)

BARBARA- Gaat het?

JOKE- (Zonder veel overtuiging) Ja, ja.

BARBARA- Heb jij wat kunnen rusten?

JOKE- Dat gaat. Geslapen heb ik niet.

BARBARA- Maak je vooral niet moe.

MAXIM- (Opgaand in de match) Maar allee!

BERT- (Geamuseerd) Problemen ?

MAXIM- Witsel laat er daar een helemaal vrij staan vlak voor
de grote backlijn!

BERT- (Enthousiast) Gevaarlijk?

MAXIM- En of!

(Enthousiast begint Bert nu te zwaaien met een leeuwen-
vlagje.)

MAXIM- (Opgelucht) Erover!

(Meteen houdt Bert wat ontgoocheld op met zwaaien.)

AURELIE- Hoe is het met Joke?

BARBARA- Het gaat, zegt ze.

AURELIE- Zij trekt toch maar een raar gezicht.

(Barbara bekijkt Joke nu bezorgd. Dan roept zij bij de
trap.)

BARBARA- Claire?

MAXIM- (Lastig tot de vrouwen) Ik kan onmogelijk verstaan,
wat Frank Raes zegt!

BARBARA- Riskeer het niet, die teevee luider te zetten!

MAXIM- Voor die ene keer, dat het halve finale is!

BARBARA- Tegenwoordig is het voetbal van de eerste januari tot de eenendertigste december! En jij moet al die matches zien!

BERT- Vroeger speelden ze alleen zondag namiddag, allemaal tegelijk te 15 uur.

MAXIM- Omdat er nog geen teevee was!

BERT- Dat was ten minste eerlijk. Piet Theys gaf toen commentaar op de radio. Dat was nogal wat anders, dan dat Frankske van Cath Luyten!

(Claire verschijnt.)

CLAIRE- Jij hebt geroepen?

BARBARA- Wat vind jij van ons Joke?

CLAIRE- Hoe bedoel jij?

BARBARA- Hoe ziet zij eruit, volgens jou?

JOKE- (Wat lastig) Zeg, ma!

BARBARA- Vind jij ook niet, dat zij er zo bleek uit ziet?

CLAIRE- Wat zenuwachtig lijkt zij mij in ieder geval. Ik dacht, dat zij wat ging rusten in het salon?

BARBARA- Voel jij iets?

MAXIM- (Tot de vrouwen) Kan dit niet wat minder?

BARBARA- Wij hebben het hier over jouw jongste dochter!

JOKE- (Ongerust) 't Is precies, of ik iets begin te voelen.

BARBARA- Daar heb je het! Maxim, zet die teevee af!

MAXIM- (Verontwaardigd) Wablief?!?

BARBARA- Zet die teevee af! Ons Joke voelt iets!

MAXIM- De Rode Duivels zijn in de aanval!

BARBARA- Gaat dit voor?

MAXIM- Zij zijn volop bezig! De kleine nog niet!

CLAIRE- (Opgewonden) Ik bel Tim!

JOKE- Nu nog niet!

CLAIRE- Jij hebt liever, dat hij te laat komt?
(Claire belt met haar gsm.)

AURELIE- Zo rap gaat dat niet. Die kleine amuseert zich eerst nog wel wat daarbinnen.

BERT- Hij moet eerst nog wat meesjotten!

AURELIE- Wat zeg jij?

BERT- (Luid) Dat hij eerst nog wat moet meesjotten!

AURELIE- Ja. Wij hebben dit acht keer meegemaakt, hè Bert.

BERT- Ik zo niet, maar jij.

BARBARA- Wat voel jij precies?

JOKE- Ik weet niet. Ik begin te zweten.

AURELIE- Wat zegt Joke?

BERT- Zij begint te zweten!

AURELIE- Dat is van de zenuwen. Haar eerste kleine.

MAXIM- (Roept naar teevee) Maar allee! Ziet die arbiter niet, dat dit off-side is?

BARBARA- Hier bij ons Joke is het off-side!

CLAIRE- (Op de gsm duidend) Tim neemt niet op!

MAXIM- Natuurlijk niet! Wie zet er nu zijn gsm aan, als hij naar het voetbal kijkt?

BERT- (Luid tot Aurelie) Maar goed, dat jij dit niet meer hoeft mee te maken!

AURELIE- Wat?

BERT- Nog een kleine krijgen!

AURELIE- Ik weet niet. Nog eens voor één keer?

BERT- Op je tachtigste?

AURELIE- Wat zeg je?

BERT- (Luid) Op je tachtigste?

AURELIE- Een mens is nooit te oud, om te leren.

BERT- Deze keer help ik je niet meer. En Rozalie en Stefanie, je vroedvrouwen van destijds, zijn er ook al lang niet meer.

AURELIE- (Geamuseerd) Dan ga ik er eerst nog eens moeten over nadenken.

(Claire probeert opnieuw Tim te bereiken.)

MAXIM- (Lastig) 't Is hier weer plezant vanavond!

BARBARA- Wat verwacht jij van ons? Dat wij hier helemaal onze mond houden? Je jongste dochter heeft een en ander aan de hand!

MAXIM- Is dit mijn schuld?

BARBARA- Jij had die soortgenoot van jou vanavond kunnen hier houden!

MAXIM- Jij denkt, dat dit was gelukt?

CLAIRE- (Op haar gsm duidend) Hij neemt nog altijd niet op!

BARBARA- (Tot Joke) Is 't nog altijd hetzelfde?

JOKE- Het verergert precies.

CLAIRE- (Opgewonden) Ik bel een dokter! Wie is haar gynaecoloog?

BARBARA- Zijn diensturen zitten erop voor vandaag. Bel onze huisarts dokter Blommen! Heb jij zijn nummer?

CLAIRE- Dat zit in mijn telefoonboek.

BARBARA- (Tot Joke) Ga wat liggen. (Tot Maxim) Maak eens wat plaats!

MAXIM- Hier toch niet! De match is volop bezig!

BARBARA- Gaat die voor? Bij je dochter is het ook bezig!

MAXIM- Heel het salon is leeg! Daar staat ook een canapé! En een relaxzetel voor elk van jullie.

(Joke neemt plaats op een stoel. Zij heeft het duidelijk wat lastig.)

CLAIRE- Dokter Blommen neemt ook niet op! Zijn gsm stuurt mij verder naar de dokter van wacht!

BERT- Dokter Blommen is ook naar de match aan het kijken.

AURELIE- Wat zeg jij?

BERT- (Luid) Dat dokter Blommen ook naar de match aan het kijken is!

AURELIE- Ah ja, zijn spreekuren zijn nu voorbij. In onze tijd kon je die mannen zelfs 's nachts uit hun bed halen.

Jij hebt dit voor mij dikwijls gedaan, hè Bert.

BERT- Acht keer.

CLAIRE- (In gsm) Met de dokter van wacht? Kan jij eens langs-
komen bij Vanhoylandt in de Kammenstraat 25?... 't Is
erg dringend!

(Claire sluit haar gsm.)

CLAIRE- Hij komt!

BARBARA- Welke dokter is van wacht?

CLAIRE- Dit heb ik niet gevraagd.

JOKE- Hij gaat mij toch hier niet onderzoeken?

BARBARA- Wij gaan naar het salon!

MAXIM- (Zonder iemand te bezien) Eindelijk!

BARBARA- Dan kan die onnozelaar hier mijn tapijt verder vernie-
len. En Chips en bier smossen in de capapé, en op de
tafel en het tapijt.

(Terwijl Joke, Barbara en Claire naar het salon trek-
ken, is er nogal wat ambiance op teevee.)

BERT- Zit hij erin?

MAXIM- Bijna!

BERT- Bijna heb ik er van mijn leven veel gemaakt!

MAXIM- Een schot van Hazard! Varane kopt hem maar nipt in cor-
ner!

BERT- Dan geraken zij er toch eens één keer bijna door.

MAXIM- Zo-even schoot Hazard ook al nipt voorbij de verste paal!
Op voorzet van De Bruyne!

BERT- (Met wat medelijden) Dat zijn dan twee kansjes in dik
20 minuten!

MAXIM- Kan jij het beter?

BERT- Mijn beste tijd is voorbij.

AURELIE- Krijgen de Belgen op hun appel, Bert?

BERT- Zij krijgen de bal er niet in.

AURELIE- Dan ben jij content, hè?

BERT- Niet kunnen winnen tegen de Fransen. Zoiets zou vroeger
nooit het geval zijn geweest.

- MAXIM- België was de boeman van de Fransen.
- BERT- In de tijd van Wilfried Van Moer!
- MAXIM- Anders ook.
- BERT- Van Moer had van die korte, kromme beentjes. Als hij de bal daartussen had, kon geen enkele Fransman eraan.
- MAXIM- Vol spanning naar de teevee kijkend) Hoekschoop De Bruyne! Fellaini legt af! Schot van Alderweireld!
- BERT- (Ongerust) Erin?
- MAXIM- Keeper Lloris redt op het nippertje!
(Opgelucht zwaait Bert even met zijn leeuwenvlagje.)
- AURELIE- Een goal, Bert?
- BERT- Gelukkig niet.
(Claire komt uit het salon.)
- CLAIRE- Is de dokter er nog niet? Ons Joke is op van de zenuwen.
(Claire neemt haar gsm.)
- CLAIRE- (In gsm) Hallo, dokter! 't Is Vanhoylandt uit de Kammenstraat 25...
(Verrast houdt zij de gsm lichtjes verwijderd van haar oor.)
- AURELIE- (Tot Claire) Problemen?
- CLAIRE- De dokter kan niet vliegen, zegt hij.
- AURELIE- Wij ook niet meer, hè Bert.
- BERT- Al jaren niet meer.
- AURELIE- (Begint te zingen uit "HEMELHUIS" van Emiel Hullebroeck. Omdat zij slecht hoort, klinkt het nogal vals.)
"Door mijn woning
speelt een zonnig licht.
'k Voel 'm een kleine koning
in mijn grote plicht."
- MAXIM- (Lastig) Hier gaan wij weer!
- AURELIE- Hemelhuis! Mijn moeder zaliger zong dit altijd.
- MAXIM- Hopelijk iets minder vals.
- CLAIRE- (Bijna of zij de kleine moet krijgen) Waar blijft de dokter? Joke moet naar de kliniek! Ik bel een taxi!

(Met de gsm aan haar oor verdwijnt Claire even in de keuken.)

AURELIE- Hoever staan ze, Bert?

BERT- Met Joke, of met het voetbal?

AURELIE- Met het voetbal natuurlijk, Joke is nog veel te vroeg.

BERT- Aan het gezicht van onze Maxim te zien, verloopt het niet naar zijn goesting.

(Maxim sjot weer.)

MAXIM- Maar allee! Hoe is het toch mogelijk? Ik heb altijd gezegd, dat ze die Carasco niet mochten opstellen vandaag!

(Claire komt terug.)

CLAIRE- Ik heb een taxi gebeld. Hij komt zo haast mogelijk. En Tim is nog altijd niet te bereiken.

BERT- (Geamuseerd) Waarschijnlijk is die ook onder de indruk van het feit, dat de Rode Duivels zoveel scoren!

CLAIRE- Heb jij ons Joke nog gehoord?

MAXIM- (Ironisch) Gelukkig niet! Ook zonder haar word ik hier al meer dan genoeg uit mijn concentratie gehaald.

AURELIE- Iemand een taske koffie?

BERT- Mij mag jij dit altijd brengen.

AURELIE- En jij, Maxim? Een taske koffie?

MAXIM- Hiervoor heb ik nu geen tijd!

AURELIE- De jupiler smaakt waarschijnlijk beter? Jij een taske, Claire?

CLAIRE- Straks misschien. Ik ga eens vragen aan Joke, of zij iets nodig heeft.

(De bel van de voordeur rinkelt.)

CLAIRE- Amaai! Die taxi heeft nogal gevlogen!

(Claire begeeft zich naar de voordeur, Aurelie naar de keuken.)

MAXIM- (Op Claire duidend) Die doet precies, of zij de kleine moet krijgen.

(Claire komt terug met dokter De Graef.)

CLAIRE- Dokter De Graef!

(Meteen begeeft de dokter zich naar de teevee. Hij duidt op het blauwe oog van Maxim.)

DOKTER- Ik merk al direct, wie de patiënt is.

MAXIM- Je vergist je.

DOKTER- Hoe is de stand? Nog altijd 0-0?

MAXIM- Ja. Vandaag loopt het maar stroef. De Fransen willen niet mee voetballen.

DOKTER- De Rode Duivels missen een spelmaker als Medhi Carcela.

BERT- (Geamuseerd) Vandaag missen zij meer dan één speler.

(Bert zwaait met een leeuwenvlagje. Claire tikt de dokter lichtjes op de schouder. Nauwelijks een reactie van de dokter.)

MAXIM- Ben jij supporter van Standard?

DOKTER- Ja. Waarom?

MAXIM- Omdat jij begint over Medhi Carcela.

DOKTER- Ik ga al jaren naar Sclessin.

MAXIM- En jij woont hier in Vlaanderen?

DOKTER- Standard heeft supporters uit alle hoeken van het land.

MAXIM- Yves Leterme!

DOKTER- Onder andere. Je hoort daar bijna zoveel Vlaams als Frans.

(Weer tikt Claire de dokter lichtjes op de schouder. Deze heeft wel iets gevoeld, maar reageert weer nauwelijks.)

MAXIM- Wij hebben een mooie play-off 1 meegemaakt! Het verwondert mij, dat Junior Edmilson niet is opgeroepen voor de Rode Duivels.

BERT- Is hij wel iemand van hier?

DOKTER- Een Braziliaanse Belg.

BERT- Nog zo ene!

CLAIRE- (Wat opgewonden) Dokter, 't is om ons Joke te doen!

DOKTER- Joke?

CLAIRE- Mijn zus.

DOKTER- Hoe is het met haar?

CLAIRE- Om dit te vernemen, hebben wij jou nu laten komen.

DOKTER- Wat mankeert zij?

(Barbara komt uit het salon.)

BARBARA- Ik dacht, dat ik de bel hoorde.

CLAIRE- Dokter De Graef.

BARBARA- Ons Joke ligt hier in het salon.

DOKTER- Wat mankeert zij?

BARBARA- Zij is hoogzwanger.

DOKTER- Is dat alles?

BARBARA- Ik heb de indruk, dat de kleine niet lang meer op zich laat wachten.

DOKTER- Wij gaan eens zien.

BARBARA- Volg mij maar.

(Onderweg draait de dokter zich nog even om naar Maxim.)

DOKTER- Als er ondertussen iets verandert aan de stand, kom jij het mij maar vertellen.

(Barbara en de dokter verdwijnen in het salon. Aurelie komt uit de keuken.)

AURELIE- Hij begint al te pruttelen.

BERT- De kleine?

AURELIE- De koffie.

BERT- (Op de teevee duidend) Als de Rode Duivels zo nog lang verder doen, begint onze Maxim ook te pruttelen.

MAXIM- (Lastig) Hou jij je maar bezig met je kaarten!

AURELIE- (Tot Claire) Jij drinkt toch ook een taske?

CLAIRE- Straks, als de dokter weg is.

BERT- (Plagerig) Die komt niet voor jou. Jij moet eerst aan een man zien te geraken.

CLAIRE- Ik heb er geen nodig!

BERT- Pas op met degenen die dit luidop roepen.

AURELIE- (Tot Claire) Ik zet jou ook een taske.

(Meteen is Aurelie in de weer met schoteltjes en kopjes.
Zij zingt weer vals uit "HEMELHUIS".)

AURELIE- "O, mijn kind'ren
graaggebroken brood!
zou 't geluk vermin'dren
waar de last vergroot?"

(Maxim ergert zich bijna dood, en om het geluid van de
kopjes, en om het gezang van Aurelie.)

MAXIM- Hoe is het mogelijk? Midden de halve finale!

AURELIE- Wat zegt Maxim, Bert?

BERT- (Luid) Dat jij vals zingt!

MAXIM- (Luid) Als je slecht hoort, moet je niet proberen te
zingen!

AURELIE- Beethoven hoorde ook slecht. Die heeft toch ook muziek
gemaakt.

MAXIM- Wel van een iets betere kwaliteit dan de jouwe!

(Tot ergernis van Maxim zingt Aurelie verder.)

AURELIE- "Zou men armoe lijden
om een mondje meer?
Och! Waar mensen strijden,
helpt de Heer!
Och! Waar mensen strijden,
helpt de Heer!"

AURELIE- Mooi, hè!

(De dokter komt uit het salon.)

CLAIRE- (Erg benieuwd) En, dokter?

(De dokter haast zich naar de teevee.)

DOKTER- Hoe is de stand?

MAXIM- Nog altijd hetzelfde.

CLAIRE- (Erg zenuwachtig) Dokter?

DOKTER- Geraken de Rode Duivels nog niet in hun ritme?

CLAIRE- (Opgewonden) Dokter, hoe is het gesteld met het ritme
van ons Joke?

- DOKTER- Nog veel te vroeg. Dat is meestal zo bij het eerste.
- CLAIRE- Moet zij nog niet naar de kliniek?
- DOKTER- Laat ze nog maar wat hier. Ginds zal zij nog lang genoeg moeten liggen.
- CLAIRE- Maar die weeën?
- DOKTER- Die overleeft zij wel.
- AURELIE- Jij ook een taske koffie, mijnheer dokter? 't Is heel goeie, van Rombouts.
- DOKTER- (Terwijl hij gaat zitten voor de teevee) Ik moet dringend verder.
- AURELIE- Wat zegt mijnheer dokter?
- MAXIM- (Lastig en luid) Dat hij dringend verder moet!
- AURELIE- (Onschuldig) Je zou het anders niet zeggen.
- DOKTER- (Tot Maxim) Hazard en De Bruyne, kunnen die niets forceren?
- MAXIM- Om iets te forceren, moet je eerst aan de bal geraken. Zij worden te zeer bewaakt.
- BERT- Ludo Koeck indertijd, die kon iets forceren. Vanop de eigen helft schoot die op doel. Geen keeper die de bal kon tegenhouden.
- MAXIM- (Lastig) Dat zal wel!
- BERT- Ooit heeft er eens ene geprobeerd. Weken aan een stuk heeft hij rondgelopen met zijn hand in de plaatser.
- MAXIM- (Wat ironisch) Ludo Koeck?
- BERT- Die keeper.
- DOKTER- Bompa speelt alleen kaart?
- AURELIE- Wat zegt de dokter?
- MAXIM- (Luid en lastig) Hij vraagt, of bompa alleen kaart speelt.
- AURELIE- Nu wel, vroeger niet. Hij kon niet tegen verliezen. Hij begon volop te foetelen. Van dan af wil niemand nog met hem spelen.
- DOKTER- (Geamuseerd) Gedaan met foetelen!
- AURELIE- Bijlange niet! Nu bedot hij zijn eigen de hele tijd.

MAXIM- (Plots geschrokken) Oeoeoe!

(Bert kijkt op. Meteen zwaait hij met zijn leeuwenvlag-
je.)

DOKTER- Wat is er aan de hand?

MAXIM- Die rappe Afrikaan daar, Mbappé, was iedereen te snel af!
Hij zette voor aan Giroud. Onder druk van Alderweireld
hielp die de kans om zeep! Gelukkig!

DOKTER- Dat had een ramp kunnen worden.

MAXIM- Een grote ramp! Zò gaat het meestal, als je je eigen
kansen niet afmaakt.

(Barbara en Joke komen uit het salon.)

BARBARA- Ik dacht, dat de dokter gehaast was?

DOKTER- (Geamuseerd) Haast en spoed zijn zelden goed.

BERT- (Alsof hij het nu plots snapt) Daarom zijn de Rode Dui-
vels zo traag vandaag?

AURELIE- (Tot Joke) Ook een taske koffie?

BERT- (Joke beziend) Je ziet toch duidelijk, dat er bij haar
geen plaats meer is.

DOKTER- Het ziet er niet naar uit, dat er dadelijk een goal gaat
vallen.

MAXIM- Ik vrees van niet.

DOKTER- Dan kan ik vlug naar mijn volgende patiënt. Hopelijk zit-
ten ze daar ook naar de match te kijken.

BARBARA- De rekening, dokter?

DOKTER- (Geamuseerd) Het voornaamste zou ik nog vergeten.

(Meteen gaat de dokter aan het schrijven. Maxim sjot
tegen de tafelpoot.)

BARBARA- Maxim! Mijn tapijt!

MAXIM- Dat was toch al versleten, zei jij daarstraks.

BARBARA- Dadelijk zit jij ook nog door de tapijtvloer!

DOKTER- De hoeveelste zijn wij vandaag?

BERT- (Plagerig) De elfde juli.

(De dokter raadpleegt zijn horloge.)

- DOKTER- De tiende juli!
- BERT- Op 11 juli 1302 kregen de Fransen in Kortrijk een pak slaag van de Vlamingen.
- DOKTER- Dat is al een tijdje geleden.
- BERT- (Geamuseerd) Vandaag zouden de Fransen wel eens weer-wraak kunnen nemen.
(De dokter staat klaar met de rekening.)
- DOKTER- Voor wie?
- JOKE- Tim is er niet.
- BARBARA- Maxim!
- MAXIM- Als er hier te betalen valt, is het aan Maxim!
(Maxim beziet de rekening)
- MAXIM- (Geschrokken) Zoveel?
- DOKTER- Ah ja! Huisbezoek en nachttarief!
- MAXIM- Nachttarief?
- DOKTER- Van het ogenblik dat de wachtdienst ingaat, zijn wij verplicht, nachttarief aan te rekenen. Jij hebt nog geluk, dat het geen weekend is.
- MAXIM- Zoveel! Voor een kleine die er nog niet is!
- DOKTER- Anders kwam jij er inderdaad niet zo goedkoop vanaf.
- CLAIRE- (Tot dokter) Als het herbegint, mogen wij je toch opnieuw bellen?
- DOKTER- Dat gaat niet gebeuren.
- MAXIM- (Ironisch, terwijl hij in zijn portefeuille kijkt) Gelukkig!
- DOKTER- Ik wens jullie nog een spannende avond.
- BARBARA- Je mag gerust zijn!
- DOKTER- (Geamuseerd) Met de match, bedoel ik. Een goedenavond, allemaal.
(Claire laat de dokter uit.)
- MAXIM- (Terwijl hij de doktersrekening beziet) Wat heeft hij allemaal uitgespookt met jou?
- JOKE- Niets speciaals.

BARBARA- Hij heeft haar pols gevoeld.

MAXIM- Dat is allés? Jij hebt je tong niet moeten uitsteken, of "aaaa" zeggen?

BARBARA- Hou er maar de zot mee!

MAXIM- (Wat opgewonden) Dit heeft geld gekost!

BARBARA- Hij heeft haar een aantal vragen gesteld. Wat zij precies voelde, voor wanneer de bevalling normaal was voorzien.

MAXIM- Behalve voor het voelen van die pols, heeft hij geen hand naar haar uitgestoken?

BARBARA- Moest dit?

MAXIM- Ik had ook dokter moeten worden!

BERT- (Geamuseerd) Dan liep jij nu niet met een blauw oog.

MAXIM- (Wijst plots naar de steevee) Daar!

(Van opwinding houdt Maxim de beide handen beschermend aan het hoofd. Uiteindelijk een zucht van opluchting. Bert zwaait met zijn leeuwenvlaggetje.)

BERT- Hadden wij bijna prijs?

MAXIM- Mbappé stak door tot bij Pavard. Die verscheen helemaal alleen voor onze keeper.

BERT- Courtois!

MAXIM- Maar goed, dat die een grote schoenmaat heeft.

(Claire komt terug.)

CLAIRE- (Bezorgd) Hoe is het nu?

JOKE- Dat gaat.

CLAIRE- Moet jij geen speciale oefeningen doen van de dokter? Ik sta altijd klaar, om je te helpen.

MAXIM- (Wat lastig) Ik zou Frank Raes willen horen!

AURELIE- (Wijst) Ruiten negen onder schoppen tien!

BERT- Dacht jij, dat ik dit niet had gezien?

AURELIE- Waarom deed jij het dan niet?

BERT- Om te zien, of jij het wel had opgemerkt. Denk jij, dat jij mij nog moet leren patiënce spelen?

AURELIE- Soms toch.

MAXIM- (Lastig) Is het nu bijna goed met dat gelul?

BARBARA- Er bestaat ook nog iets anders dan voetbal!

BERT- Hij is wat uit zijn humeur. Zijn duivels doen het niet vandaag.

MAXIM- (Lastig) Bezie jij maar je kaarten!

(De bel van de voordeur rinkelt.)

MAXIM- Jij hebt de dokter toch uitgelaten?

CLAIRE- Ik heb zelfs zijn bmw zien vertrekken.

(Barbara gaat opendoen.)

MAXIM- Net als "de" match van het jaar wordt uitgezonden, moet iedereen hier komen storen! (Plots gespannen naar de teevee wijzend) Daar zie!... Dedju!

BERT- (Geamuseerd) Ernaast?

MAXIM- Een schampschot van Kevin De Bruyne. Negen keer van de tien zit die érin!

BERT- (Geamuseerd) Behalve deze keer.

(Barbara komt binnen met Rose Roovers.)

BARBARA- (Ongelovig) Heeft hier iemand een taxi besteld?

ROSE- Dit is hier toch bij Vanhoylandt, Kammenstraat 25?

CLAIRE- Ik heb gebeld.

BARBARA- Waarom?

CLAIRE- Daarstraks. Voor Joke. Die dokter wou maar niet komen.

BARBARA- Jij wil haar de deur uit?

CLAIRE- Ik wou niet, dat haar iets overkwam.

ROSE- Wie moet ik meenemen?

BARBARA- Niemand.

ROSE- Waarom word ik dan gebeld?

BARBARA- Dit was een vergissing, mevrouw.

ROSE- Leg dit maar eens uit aan mijn baas! Ik heb voor jullie een verplaatsing gemaakt, dus moet er worden afgerekend!

(Rose zet zich aan het schrijven.)

ROSE- Startgeld! Dit is gebruikelijk voor iedereen. Kilometergeld! Tweemaal vijf kilometer!

BARBARA- Twee keer?

ROSE- Weg en terug. .. Wachtgeld!

BARBARA- Wachtgeld?

ROSE- Ik zit hier nu nodeloos mijn tijd te verliezen, mevrouw. Even samentellen... Samen maakt dit 32,50 euro.

BARBARA- 32,50 euro? Om hier niets te komen doen?

ROSE- Dit is niet mijn schuld, mevrouw. "Jullie" hebben mij opgebeld.

AURELIE- Wat zijn ze daar allemaal aan het bedisselen, Bert?

BERT- Ze willen een toertje gaan maken met de wagen.

AURELIE- Nu nog? 't Is bijna slaaptijd.

BERT- Rijk volk is aardig, Aurelie.

ROSE- Aan wie mag ik de rekening geven?

BARBARA- Claire?

CLAIRE- Mijn geld ligt boven.

BARBARA- Maxim?

MAXIM- Ik heb de dokter al betaald. En daarbij, ik had geen taxi nodig.

JOKE- Die taxi was bedoeld voor mij. Maar ik heb geen geld op zak. Tim heeft de portefeuille mee.

BARBARA- (Opgewonden) Maxim, betaal!

(Met veel tegenzin haalt Maxim zijn portefeuille tevoorschijn.)

MAXIM- Eerst die dokter! Nu die taxi! Hopelijk laat de kleine niet meervte lang op zich wachten.

(Maxim betaalt.)

ROSE- Juister kan het niet.

MAXIM- Had jij meer verwacht?

CLAIRE- Drinkgeld.

MAXIM- Ik rijd dagelijks met de bus. Ik krijg ook nooit drinkgeld.

BERT- (Geamuseerd) Daarom lijdt jij zoveel dorst?

AURELIE- Een taske koffie, madam?

ROSE- (Wat geprikkeld) Dank je! Het was mij zeer aangenaam.
(Barbara laat Rose buiten.)

MAXIM- (Tot Claire) Zie wat jij doet een volgende keer.

CLAIRE- Ik wou Joke helpen.

MAXIM- Jij hebt "mij" geholpen... aan een lege portefeuille!
(Claire neemt haar gsm.)

MAXIM- Jij belt toch weer geen dokter, of een nieuwe taxi?

CLAIRE- Waar zit Tim?

BERT- Die is ook helemaal van zijn melk. Met die fantastische Rode Duivels.)

DERDE TAFEREEL

(Maxim volgt de match. Bert speelt patiënce.)

BERT- (Lichtjes plagerig) Heeft de rust iets uitgehaald?

MAXIM- Hoe bedoel je?

BERT- Naar de rust toe was het niet vet meer met de Rode Duivels.

MAXIM- 35 minuten lang hebben zij met man en macht aangevallen. Dat je dan naar het einde toe wat verzwakt, is normaal.

BERT- Die Fransen zijn veel leper dan de Rode Duivels.

MAXIM- Is dit voetbal, wat zij brengen?

BERT- Wacht maar!

MAXIM- (Ontgoocheld, op de teevee duidend) Allee! Waarom kopt hij nu de bal in corner? Meters in de omtrek is er geen Fransman te bespeuren!

BERT- Da's van schrik. Een stilstaande fase! Opgepast!

MAXIM- (Lastig) Voor één keer komen zij massaal naar voren.

BERT- Een trap van Griezmann, altijd gevaarlijk!

(Plots veel ambiance op teevee.)

BERT- Zit hij erin?

MAXIM- (Erg ontgoocheld) 0-1!

(Enthousiast zwaait Bert met zijn leeuwenvlagje.)

MAXIM- (Wat opgewonden) Umtiti, normaal hun laatste man, bij de eerste paal! Kopstoot en goal!

BERT- Het wordt stil in het vak van de Rode Duivels! Tijdens de oefenpartijtjes tegen Panama, Thunesië en de reserves van Engeland was daar meer ambiance.

MAXIM- Dit waren geen oefenpartijen!

BERT- Allee, Maxim! Panama, een land niet breder dan een kanaal!

MAXIM- Hou maar op met plagen. Ik wil de match volgen.

BERT- 't Gaat hier stil zijn vanavond.

MAXIM- Dit zou dan de eerste keer zijn.

(Aurelie verschijnt.)

AURELIE- Hoe is de stand, Bert?

BERT- (Lichtjes geamuseerd) De Rode Duivels mogen vanavond nog hun koffers pakken.

AURELIE- Nu al? Daarstraks zei onze Maxim, dat het nog een week ging duren.

BERT- Dat dacht hij. In onze tijd zou het niet waar zijn geweest. Rik Coppens...

MAXIM- (Onderbreekt) Hier is hij weer met zijn straffe verhalen.

BERT- Rik Coppens intertijd zou die Fransen wat anders hebben geleerd. Rik gebruikte alle trucen van de voor. Hij heeft eens een penalty getrapt, waarmee hij iedereen in slaap deed. In plaats van op doel te sjotten, gaf hij een licht pasje zijwaarts. Een van zijn ploegmaats nam de bal over, en liep er gewoon mee in doel.

MAXIM- Dit telt niet.

BERT- Dit telt wel!

MAXIM- (Ongelovig) Heb jij dit gezien?

BERT- Op teevee.

MAXIM- In de tijd van Rik Coppens bestond er nog geen teevee. En hou nu eens eindelijk je mond, de Rode Duivels zijn in de aanval.

AURELIE- (Zingt vals "O Lied" van D. Clement.)

"O lied, uit mijn liefde geboren,
te zingen lijk moederke zong,
mijn trouw zal u immer behoren,
want gij houdt mijn hart immer jong."

Ik ken dit nog van mijn moeder zaliger. Die kon ook schoon zingen.

MAXIM- (Ironisch) Wanneer hebben wij dit nog gehoord? (Plots) Daar komt hij weer!

BERT- Die Afrikaan?

MAXIM- Mbappé! Voorzet! (Opgelucht) Gelukkig!

BERT- Die gast stond helemaal vrij.

MAXIM- Maar goed, dat die Giroux zo'n stijve hark is!

(Barbara verschijnt met haar twee dochters.)

AURELIE- (Zingt vals)

"Ik zing van mijn pijn en mijn vreugd."

MAXIM- Moeder, dat gejack werkt mij op de zenuwen!

BARBARA- Dat gevoetbal mij ook!

AURELIE- (Heeft blijkbaar niets verstaan.) Zij zingt verder.)

"Ik zing van mijn strijd en mijn jeugd."

MAXIM- Moeder!

BARBARA- (Op het voetbal duidend) Ik begrijp niet, dat je naar zoiets kunt kijken.

MAXIM- Heel de wereld kijkt! Is iedereen dan abnormaal?

BERT- (Plagerig tot Barbara) Jij hebt je precies aan hem mispakt?

AURELIE- Wat vertel jij, Bert?

BERT- Barbara zegt, dat zij zich aan Maxim heeft mispakt.

AURELIE- Weet zij dit nu pas? Hebben die twee mekaar niet leren kennen tijdens een schoolreis?

BERT- Ja. Zij was met haar kleuters, hij met zijn bus.

AURELIE- Was zij niet ziek geworden onderweg?

BERT- Ja. Hij heeft haar toen een pilletje gegeven. Zo is het begonnen.

AURELIE- Dat moet nogal een pilletje geweest zijn!

BERT- Ja. Geen tegen verkoudheid!

CLAIRE- (Tot Joke) Hoe is 't nu met jou?

JOKE- Goed.

CLAIRE- Ga jij niet liever wat zitten?

JOKE- Ik voel mij op mijn gemak.

CLAIRE- Tim kijkt helemaal niet naar je om.

JOKE- Dit is ook niet nodig.

CLAIRE- Dat hebben wij zo-even ondervonden!

JOKE- Laat Tim toch wat ontspanning nemen.

- MAXIM- Vanaf het begin heb ik je gezegd, dat hij niet mijn goesting was.
- BERT- (Lichtjes geamuseerd) Jij moest er toch niet mee trouwen.
- MAXIM- Mijn dochter ook niet!
- AURELIE- (Geamuseerd) Ons vader had het in het begin ook niet gemunt op jou, hè Bert.
- BERT- En zie eens, wat voor een goeie occasie ik was!
- AURELIE- Als hij wist dat Bert thuis ergens in de buurt rondliep, was hij direct op zoek naar zijn mestriek. En lopen dat Bert dan deed!
- BERT- Ik liep alleen maar achter jou.
- AURELIE- Veel inspanning heb jij hiervoor niet moeten doen, om mij te kunnen krijgen.
- BERT- Als jij mij al maar zag, was jij zo zot als een deur.
- AURELIE- Ik moest pakken, wat ik kon krijgen. Wie op de ideale man zit te wachten, geraakt nooit van straat?
- BERT- Hoor jij dit, Claire?
- BARBARA- Jij moet je kleinkind niet zo plagen!
- MAXIM- Hij heeft wel gelijk.
- BARBARA- Tiens! Ik dacht, dat jij alleen maar oor had voor het voetbal?
- MAXIM- Voor zover dit mogelijk is met al dit lawaai. Onze Claire heeft een schone kans laten voorbijgaan.
- CLAIRE- Ik trouw met wie "ik" wil!
- MAXIM- Die jij wil, is vertrokken.
- AURELIE- 't Is ambetant, als je niet hoort, wat er wordt verteld. Wat zijn ze weer aan het verkopen, Bert?
- BERT- (Luid) Zij hebben het over de vrijer van Claire.
- AURELIE- Een nieuwe?
- BERT- De ouwe!
- AURELIE- Haar directeur?
- BERT- Dat was haar vrijer niet. Zij dacht, dat die altijd voor haar kwam. Maar het was voor haar collega.

AURELIE- Zaten die niet op het zelfde bureau?

BERT- Dat klopt. Die directeur kwam gedurig met Claire praten, om haar collega te kunnen zien. Ondertussen had Claire het al uitgemaakt met haar vrijer. Je weet wel, Brecht.

AURELIE- Zij kon dan toch teruggaan naar Brecht. Dat was een heel fatsoenlijke jongen.

BERT- Brecht had intussen al een andere.

AURELIE- Tegenwoordig gaat dit allemaal zo rap.

BERT- Da's met die sociale media, Aurelie. Zij moeten maar een paar keer tegen zo'n machientje titsen, en ze hebben het voor het uitkiezen. Wij indertijd moesten mekaar nog achternalopen.

AURELIE- Ik vond dit plezant. Ik heb jou toen nogal doen lopen, hè?

BERT- Toen kon ik dit nog. Nu zou ik het niet meer moeten proberen.

MAXIM- (Lastig op Aurelie en Bert) Hoe is het toch mogelijk?

AURELIE- Wat zegt onze Maxim, Bert?

BERT- Niet veel. Ik denk niet, dat de match hem erg aanstaat.

MAXIM- Wat doet trainer Martinez nu? Dries Mertens erin! Eindelijk! Die kan perfecte voorzetten trappen naar het hoofd van Lukaku! (Plots erg opgewonden) Lukaku eruit! Wie moet die voorzetten nu binnenkoppen?

BARBARA- Zolang jij het maar niet moet doen.

MAXIM- Hazard naar het midden!

BERT- Hazard en Mertens zijn allebei maar een vuist hoog.

MAXIM- Wil hij nu over de grond gaan spelen?

BERT- Misschien krijgt Hazard een trapladdertje.

(Boze blikken van Maxim naar Bert. Claire merkt iets aan Joke.)

CLAIRE- Scheelt er weer wat?

(Joke antwoordt niet, maar trekt een pijnlijk gezicht.)

CLAIRE- Zeg toch iets!

BARBARA- Aan haar gezicht merk je genoeg.

CLAIRE- Zal ik de dokter terugroepen?

MAXIM- (Lastig ter wille van de opwinding bij de vrouwen)
Hoe is het mogelijk?

BARBARA- Wat is er voor jou het belangrijkste? Je dochter of het voetbal?

MAXIM- De dokter heeft nog maar pas gezegd, dat het nog veel te vroeg is!

BARBARA- Wat weet hij hiervan?

MAXIM- Hij is er wel zes jaar vóór naar school geweest!

BARBARA- Heeft hij ooit zelf een kleine gekregen?

MAXIM- De schuldige van dit alles zit nu op het Gemeenteplein achter een pint de grote Jan uit te hangen.

BARBARA- Dus moeten "wij" voor onze dochter zorgen!

(Claire gebruikt haar gsm.)

BARBARA- Wat ben jij van plan?

CLAIRE- Tim bellen.

JOKE- Dit wil ik niet!

MAXIM- Dit had jij negen maanden geleden moeten zeggen! Ik wil hier nu niet voortdurend worden gestoord! (Tot Claire)
Bel die onnozelaar! zeg hem, dat hij op staande voet zijn vrouw komt halen!

BARBARA- Jij gaat je dochter nu toch niet overlaten aan zo'n onbenul?

MAXIM- Drie jaar geleden heb ik hier hetzelfde gezegd! Toen was ik de enige!

(Joke kreunt van de pijn. Claire belt.)

BARBARA- (Tot Joke) Ga op de canapé liggen.

MAXIM- En ik dan?

BARBARA- Voor wat jij mankeert, heb je geen canapé nodig!

MAXIM- Is hij er bijna?

CLAIRE- Hij neemt niet op!

AURELIE- Is 't zover, Bert?

BERT- (Luid) Nog niet, maar het wordt wel erg spannend.

CLAIRE- (In gsm) Dokter De Graef? Kan jij meteen terugkomen naar Vanhoylandt in de Kammenstraat?... Of ik nu zeker ben, dat het nu op komst is? Aan het gezicht van mijn

zus te zien wel!... Haast je, dokter!

(Claire bergt haar gsm op.)

CLAIRE- Hij komt!

MAXIM- Dan moet Joke meteen naar het salon!

BARBARA- Gaat het voor jou hier niet vlug genoeg?

MAXIM- De dokter gaat Joke hier toch niet onderzoeken? Te midden van al dit volk!

BARBARA- Wij zijn familie van haar!

MAXIM- (Opgewonden) Maar enfin!

JOKE- Ik ga wel naar het salon.

BARBARA- Jij blijft hier bij ons!

JOKE- Ik wil jullie zo weinig mogelijk tot last zijn.

MAXIM- Joke gebruikt haar verstand. Als jullie nu met haar meegaan, stuur ik de dokter dadelijk wel naar het salon.

BARBARA- Pas als de dokter hier is, gaan wij naar het salon! Geen seconde eerder!

AURELIE- Zo'n kleine krijgen, is altijd spannend, hè Bert? Acht keer hebben wij dit meegemaakt. Jij was er iedere keer bij.

BERT- Ja. In die tijd stond er op het Gemeenteplein nog geen groot scherm.

AURELIE- Zeven keer verliep het als een fluitje van een cent. Alleen de laatste keer, met onze Maxim verliep het wat spannend. Toen die geboren werd...

MAXIM- (Onderbreekt lastig) Jij gaat dit toch weer niet opnieuw vertellen? Voor de honderdduizendste keer?

AURELIE- Wat zegt onze Maxim?

BERT- Hij vraagt, of jij dit nog eens opnieuw wil vertellen.

AURELIE- Met alle plezier.

(Plagerig lonkt Bert richting Maxim.)

AURELIE- In die tijd waren er hier in de gemeente twee vroedvrouwen, twee gezusters. Stefanie en Rosalie Schoofs. Bij zowat iedere geboorte werden zij erbij gehaald.

BERT- Je moest hen op tijd vragen, hun agenda stond overvol.

AURELIE- Ga jij het vertellen, of doe ik het?

BERT- Doe jij het maar, jij moest de kleine krijgen.

AURELIE- Door jouw schuld! Op de afgesproken dag verschenen Stefanie en Rozalie hier.

BERT- Met de tandem!

AURELIE- Zij allebei met mij mee naar boven.

BERT- Om de nodige vaststellingen te doen.

AURELIE- Van bevallen was er deze keer nog geen apprensie, zeiden zij.

BERT- Onze Maxim had nog geen tijd om te komen. Die zat daar binnen in onze Aurelie waarschijnlijk te kijken naar een match op teevee.

AURELIE- Die twee vrouwen probeerden de bevalling toch op gang te krijgen. Geen avance! Acht dagen lang hebben die twee vrouwen hier gekampeerd. Alle vrouwen in verwachting in onze gemeente waren lastig op mij.

BERT- Onze Maxim weigerde koppig te verschijnen.

AURELIE- Bert zat hier al die tijd met drie vrouwen op zijn kot.

BERT- Heb ik toen afgezien!

AURELIE- Jij had echt je goesting.

BERT- Ik weet het niet, het waren toch maar kwezels. Geen van beiden is ooit getrouwd of zelfs maar verliefd geweest.

AURELIE- Zij deden hier het huishouden, hè Bert. Koffie zetten, eten maken, de kinderen klaarmaken voor school. Het huis proper houden. Maar onze Maxim bougeerde niet. De negende dag hebben wij er dokter Vanderhoeydonck moeten bijhalen. Hij heeft onze Maxim gehaald... met de verlostang.

BERT- Hij heeft hem daarbij lichtjes gekwetst aan het oog. Dat blauwe oog van nu heeft hier niets mee te maken.

AURELIE- Onze Maxim is altijd wat speciaal geweest. Ter wille van die verlostang zijn wij er maar mee opgehouden, hè Bert.

BERT- Spijtig.

CLAIRE- Vertellen jullie dit, om Joke bang te maken?

AURELIE- Bijlange niet. Die verlostang deed helemaal geen pijn, hè Bert?

BERT- Ik zou het niet kunnen zeggen.

AURELIE- Jij was er toch bij.

BERT- In ieder geval heb ik niets gevoeld.

(vJoke krijgt weer pijnscheuten. Zij probeert haar kreunen wat in te houden.)

CLAIRE- (Op Joke duidend) Ma!

BARBARA- Gaat het niet meer?

JOKE- 't Is precies, of het gaat beginnen.

BARBARA- Waar blijft die dokter?

BERT- Die zit waarschijnlijk ergens naar de match te kijken.

BARBARA- Wil jij naar de kraamkliniek?

JOKE- Ik weet het niet. Niet zonder Tim!

(Claire haast zich met haar gsm aan het oor naar de keuken.)

MAXIM- Breng haar naar het salon! Dadelijk is de dokter er.

BARBARA- Help ons dan een hand!

MAXIM- (Meer voor zichzelf) Ook dat nog.

(Barbara en Maxim helpen Joke naar het salon.)

BERT- (Roept Maxim nog na) Als de Fransen nog een goal bijkomen, kom ik wel iets zeggen!

(Ook Claire haast zich naar het salon.)

AURELIE- Waar is de tijd, dat wij hiermee zaten.

BERT- Dat was nog in de periode van Eddy Merckx. Terwijl die twee kwezels hierboven met jou bezig waren, zat ik hier naar de tour de France te kijken. In zwart-wit.

AURELIE- De mannen zijn allemaal hetzelfde.

BERT- Ik wou toen bij jou zijn, maar ik mocht onze slaapkamer niet binnen van die twee kwezels. Ik mocht jou niet zien zo... allee, je weet wel.

(Maxim komt uit het salon. Hij haast zich naar de tee-vee.)

MAXIM- Niets speciaals meer gebeurd?

BERT- Ik heb niets meer gehoord. Ik denk, dat Frank Raes in slaap is gevallen.

MAXIM- De Rode Duivels zijn in de aanval!

(De bel van de voordeur rinkelt.)

MAXIM- Ga eens opendoen, vader.

BERT- Ik ben hier volop bezig met mijn kaarten.

(Claire komt gehaast uit het salon.)

CLAIRE- Heeft de bel gegaan?

MAXIM- Ja.

CLAIRE- Waarom doen jullie dan niet open?

(Claire haast zich naar de voordeur.)

AURELIE- Het is hier erg spannend.

BERT- Vooral bij ons Joke.

(Claire komt terug met de dokter. Deze laatste haast zich naar de teevee.)

DOKTER- Nog altijd 0-1?

MAXIM- In die Franse muur is er geen doorkomen aan.

DOKTER- Dan moet de trainer ingrijpen.

MAXIM- Hij heeft Lukaku vervangen door Mertens. Voor de rest blijft hij daar staan met zijn armen overeen.

DOKTER- Nog altijd geen flitsen van Hazard of De Bruyne?

MAXIM- Geen van beiden zit echt in de match.

DOKTER- En Mertens?

MAXIM- Die valt tamelijk goed in.

BERT- Zijn haar is mooi geblondeerd.

CLAIRE- (Ongeduldig) Dokter, ons Joke!

DOKTER- Ik kom! Heeft zij haar ademhalingsoefeningen gedaan?

CLAIRE- Dit weet ik niet.

DOKTER- Ik had het haar gevraagd. Dat lucht op.

MAXIM- Ga maar eens kijken in het salon. Als er hier intussen iets verandert aan de stand, kom ik meteen iets zeggen.

BERT- (Lichtjes geamuseerd) Als er nog iets verandert, wordt dit een echte ramp.

(Claire brengt de dokter naar het salon.)

MAXIM- Eindelijk wat rustig!

AURELIE- (Zingt vals "O, lied", dit tot grote ergernis van Maxim.)

"O lied, gij zijt zelf op de wonde
die 't leven ons sloeg in het hart.
Gij zijt het die ziek' en gezonden
weer zonneshijn brengt in hun hart."

BERT- Wat mankeert er eigenlijk aan de Rode Duivels?

MAXIM- Als wij dit wisten, konden wij er iets aan doen.

BERT- Zij hebben toch geen te dikke nek gekregen?

MAXIM- Wat zou het!

BERT- Te veel Walen in de ploeg? Of te veel buitenlanders?

MAXIM- Buitenlanders! In de "nationale" ploeg!

BERT- Je hoort direct, dat het allemaal Belgen zijn: Boyota, Carasco, Lukaku, Batshuayi, Chadli, Dembele, Fellaini, Januzaj,...

MAXIM- Ik wist niet, dat jij hun namen zo goed kende.

BERT- Wij horen hier al weken aan een stuk niets anders meer. Niet waar, Aurelie? (Luid) Romelu Lukaku en Michy Batshuayi, die kennen wij goed, hè?

AURELIE- Nog nooit van gehoord.

BERT- Och ja, je oren.

MAXIM- Jij bent niet meer van deze tijd. Dat al die voetballers Belg zijn, heeft te maken met hun eigen keuze. De wereld is niet meer zo strikt als in jullie tijd.

BERT- Onlangs hoorde ik iemand op de radio vertellen, dat hij drie nationaliteiten had: de Belgische, de Servische en de Albanese. Vind jij dit normaal?

MAXIM- Als zijn vader een Serviër is, zijn moeder een Albanese, en hijzelf geboren in ons land, is dit normaal.

BERT- En als hij dan ook nog een berghutje huurt als buitenverblijf in Tirol, is hij ook nog een Oostenrijker.

MAXIM- (Opgewonden naar de teevee wijzend) Fellaini, Fellaini!

(Met zijn voet raakt Maxim een poot van het salontafeltje.)

- MAXIM- (Erg ontgoocheld) Dedju!
- BERT- Vroeger hoorde je aan hun namen, dat de Rode Duivels echte Belgen waren. Neem nu Laurent Verbist.
- MAXIM- Nooit van gehoord.
- BERT- Neen? Hij was een van de allerbeste voetballers, die ons land ooit heeft gehad. Hij was stopper bij Anderlecht. Niemand geraakte hem voorbij.
- MAXIM- (Wat ironisch) Hij was dubbel zo breed als iemand anders?
- BERT- Struis was hij inderdaad genoeg. En lenig als een panter. Hij verongelukte heel jong, toen hij terugkwam van een training. Met zijn porsche miste hij een bocht op de afrit van de autostrade in Oostende.
- MAXIM- In jouw verhalen zijn het allemaal superatleten.
- BERT- Zelfs hier in onze gemeente waren er fantasten. Jij hebt toch ooit gehoord van Lucien van de Welvaartwinkel? Die stond linksback. Als er op doel werd geschoten, sjotten ze keer op keer op Lucien. Zelf sjotten kon hij niet, maar tegenhouden....!
- MAXIM- (Plagerig) De rechtsback moest die ballen telkens terugsjotten?
- BERT- Als Lucien in de ploeg stond, kregen wij nooit een teggengoal. Na elke match stond hij wel een week lang vol blauwe plekken.
- (Claire komt uit het salon.)
- AURELIE- Hoe zit het daarbinnen?
- CLAIRE- Die dokter werkt mij danig op de zenuwen. Altijd maar doen, of er met Joke niets aan de hand is!
- BERT- Misschien is dit ook zo.
- CLAIRE- Denk jij, dat ze voor niets ligt te kermen?
- MAXIM- (Lastig) Roep Tim terug! Hij moet voor zijn vrouw zorgen!
- CLAIRE- Dat is niet de oplossing.
- MAXIM- Die dokter blijkbaar ook niet!
- BERT- En Stefanie en Rozalie zijn allebei al 50 jaar dood.
- AURELIE- Wat ben jij aan het vertellen, Bert?
- BERT- (Luid) Dat Stefanie en Rozalie er beiden al 50 jaar niet meer zijn!

- AURELIE- Ja, die tandem van hen staat al een hele tijd met platte, verduurde banden. Dat was een gans andere tijd. Veel rustiger en aangener dan nu.
- BERT- Da's met die vooruitgang, Aurelie.
- MAXIM- (Lastig op Aurelie en Bert) Is 't nu bijna gedaan?
- BERT- (Plagerig) Op teevee is het bijna gedaan... met de Rode Duivels.
- MAXIM- (Opgewonden) Ik wil de match horen!
- BERT- Ik zal ons Aurelie wat stiller zetten.
- (De dokter komt uit het salon. Gehaast neemt hij plaats naast Maxim op de sofa.)
- DOKTER- Nog altijd niets veranderd?
- MAXIM- Niets.
- DOKTER- Zijn er nog kansen geweest?
- MAXIM- Voor een goede schutter wel, niet voor de Rode Duivels van vandaag.
- AURELIE- Hoe is het met Joke?
- (Blijkbaar heeft de dokter niets gehoord.)
- BERT- Jij bent niet de enige, met problemen aan de oren. Dokter, mijn vrouw vraagt, hoe het met haar kleinkind is gesteld.
- DOKTER- 't Is nog te vroeg.
- BERT- (Luid) Nog te vroeg!
- AURELIE- Niet meer voor vandaag?
- DOKTER- Neen.
- BERT- (Geamuseerd) Voor de Rode Duivels is het ook niet meer voor vandaag.
- MAXIM- (Erg ontgoocheld) Fellaini bijna alleen voor de keeper, en dan doet hij zoiets!
- (Geamuseerd zwaait Bert met zijn leeuwenvlagje. De dokter merkt dit.)
- DOKTER- Waarom zwaait opa met dat vlagje?
- MAXIM- Omdat hij ze niet allemaal meer op rij heeft zeker?
- DOKTER- Heeft hij iets tegen de Rode Duivels?

- MAXIM- Niet tegen de Rode Duivels, wel tegen België. Zijn leven lang heeft hij gewerkt als hovenier op een kasteeltje. Als hij iets niet mocht horen, begonnen ze daar in het Frans.
- DOKTER- Daar kunnen onze Rode Duivels toch niets aan doen.
- MAXIM- Probeer hem dit eens uit te leggen.
- DOKTER- Nu supportert hij met een leeuwenvlagje voor de Fransen.
- MAXIM- Dat beseft hij niet eens.
- DOKTER- (Plots enthousiast) Mertens bij de bal!
- MAXIM- Dat is al vaker gebeurd. Hij doet zijn best, maar ook hij komt iets te kort.
- DOKTER- De zenuwen!
- BERT- Wat kan deze match die mannen schelen. Stuk voor stuk zijn zij multimiljonair. Als die mannen op tijd hun belastingen betaalden, was ons land al lang uit de financiële nood.
- DOKTER- Naar het schijnt heeft er weer een ploeg 125 miljoen geboden voor Kevin De Bruyne. Maar hij mag niet weg.
- MAXIM- Wij moeten onze Rode Duivels van niets beschuldigen. Zij doen genoeg hun best. Alleen lukt het vandaag voorlopig niet.
- DOKTER- Door het afbraakvoetbal van de Fransen.
- MAXIM- Voilà!
- AURELIE- Is de dokter nog altijd over Joke bezig, Bert?
- (Bert kijkt nauwelijks op van zijn kaarten.)
- DOKTER- Als de Rode Duivels verliezen, is dit geen echte ramp. Zij mogen toch nog de kleine finale spelen. En over twee, drie weken begint de Jupiler Pro League met Standard-A.A. Gent. Ik kijk er al naar uit. Heb jij mijn gsm al eens gehoord? Iedere keer als ik word opgebeld, hoor ik het clublied van Standard. En op mijn display verschijnt het clublogo van Standard. Heeft er hier iemand een gsm bij de hand?
- (Toevallig rinkelt de gsm van de dokter. Fier als een gieter laat hij het clublied van Standard horen. Ook toont hij de display van zijn gsm.)
- DOKTER- (In gsm) Hallo? Met dokter De Graef... Potstraat 14?
- (Meteen zoekt hij schrijfgerei, maar vindt er geen.)

DOKTER- Mijn tas!

BERT- Jij hebt die meegenomen naar het salon.

(Meteen haast de dokter zich naar het salon.)

AURELIE- Is de dokter zijn kluts kwijt, Bert?

BERT- Zijn tas.

(De dokter komt terug met zijn tas. Meteen zet hij zich aan het schrijven.)

DOKTER- (In gsm) Hallo? Met Potstraat 14?... Ik kom zo haast mogelijk. Maar op dit ogenblik heb ik het ontzettend druk... Tot Straks.

(Barbara en Joke komen uit het salon.)

DOKTER- Ineens beginnen ze van alle kanten te bellen. Plots wordt iedereen ziek.

BERT- (Geamuseerd) Dat zijn er allemaal, die naar de match zitten te kijken.

DOKTER- (Op de match duidend) Ik verwacht geen beterschap meer. De rekening!

MAXIM- Die heb jij daarstraks al gemaakt. Geldt dit niet voor de twee keer?

DOKTER- Als je bij de bakker dezelfde dag twee keer een brood gaat kopen, krijg jij dan het tweede gratis?

MAXIM- (Kijkt rond) Wie betaalt er?

BARBARA- Dit is nogal een vraag!

MAXIM- Is je tarief nog hetzelfde van daarstraks?

DOKTER- Ja, ja. Tot morgenvroeg.

(Hij toont de rekening.)

DOKTER- Wie is de gelukkige?

(Erg tegen zijn zin haalt Maxim weer zijn portefeuille tevoorschijn.)

DOKTER- Mijnheer heeft ten minste nog wat over voor zijn kleinkind.

MAXIM- Jij doet niet aan koppelverkoop? De tweede consultatie aan halve prijs?

DOKTER- (Lichtjes geamuseerd) Ik zou dit heel graag doen. Maar wij mogen niet van het syndicaat van geneesheren.

(Tot Joke) Wat ik je nog wou vragen: "Wordt het een jongen of een meisje?"

JOKE- Een jongen.

DOKTER- Hopelijk wordt het een Rode Duivel.

BARBARA- Hij sjot nu al geregeld.

DOKTER- Zeg hem, dat hij later aansluit bij Standard. Tot ziens, zullen wij maar zeggen.

MAXIM- Hopelijk niet meer vandaag!

DOKTER- Hiertoe is er weinig kans. Salut!

(Barbara helpt de dokter naar buiten.)

AURELIE- Wat wist de dokter te vertellen, Joke.

JOKE- Niet veel.

AURELIE- Hij wist niet te voorspellen, voor wanneer het is?

JOKE- "Nog te vroeg," is het enige wat hij wist.

CLAIRE- Dat wisten wij ook.

AURELIE- Acht keer heb ik dit meegemaakt, hè Bert.

BERT- Ik ook.

AURELIE- Als ik Joke nu vervang, help jij mij dan nog?

BERT- Vroeger mocht ik er niet bij zijn. Nu moet je ook niet meer afkomen, nu bij jou het beste eraf is.

(Barbara komt terug met Rose Roovers.)

BARBARA- (Ongelovig) Heeft er hier iemand een taxi besteld?

CLAIRE- Ik.

BARBARA- Wanneer?

CLAIRE- Daarstraks, toen de dokter maar op zich liet wachten.

JOKE- (Zenuwachtig) Ik ga niet naar de kraamkliniek!

CLAIRE- Als het nodig is?

JOKE- Het is nog niet nodig!

ROSE- Ik ben weer voor niets naar hier geroepen?

BARBARA- De schuld van onze Claire.

ROSE- Gaan wij dan maar meteen afrekenen?

MAXIM- Claire?

(Claire reageert niet. Uiteindelijk haalt Maxim met tegenzin zijn portefeuille tevoorschijn.)

MAXIM- Zelfde prijs als daarstraks?

ROSE- 32,50 euro.

MAXIM- Maar goed, dat ik een van de volgende dagen pree trek.

BERT- Zijn ze bijna op?

MAXIM- Het scheelt niet veel.

BERT- Zo laat op de avond ga je best niet meer naar een automaat. Met al die plofkraken van de laatste weken! Jij kijkt beter naar het voetbal. Da's veel plezanter.

(Meteen zwaait Bert met zijn leeuwenvlagje.)

VIERDE TAFEREEL

(Maxim volgt gespannen de match op teevee. Bert bouwt een kaartenhuis. Het zakt in elkaar.)

BERT- De fundamenteen waren niet sterk genoeg, net zoals die van de Rode Duivels.

MAXIM- Zij zijn nog altijd niet uitgeschakeld. Tegen Japan zijn zij van ver teruggekomen. En tegen Brazilië bleven zij ook 90 minuten overeind.

BERT- Met heel veel geluk!

MAXIM- Met schitterende doelpunten!

BERT- Als zij dit weer van plan zijn, wordt het de hoogste tijd, dat zij eraan beginnen. Waarom speelt Martinez niet met zijn reserves? Die winnen altijd.

(Barbara verschijnt.)

BARBARA- Is die match "nog" niet afgelopen?

MAXIM- Een match duurt 90 minuten.

BARBARA- De laatste weken duurt zij hier iedere dag 90 minuten.

BERT- (Plagerig) Als er geen verlengingen komen! Of twee matches op dezelfde dag!

BARBARA- Wanneer is dat kampioenschap voorbij?

BERT- (Geamuseerd) Voor de Rode Duivels over minder dan een half uur.

MAXIM- Zondag spelen zij de finale!

BERT- De Fransen!

BARBARA- Hou die voeten stil, Maxim!

MAXIM- Ik raak je toch niet!

BARBARA- Maar wel mijn tapijt!

MAXIM- Wij zijn eerder versleten dan dit tapijt!

BARBARA- Dit is mogelijk! Toch wil ik niet, dat jij hier voortdurend zit te schuren met je schoenen!

MAXIM- Ik zal mijn schoenen uitdoen!

(Claire verschijnt.)

CLAIRE- Waar is ons Joke?

BARBARA- Was die niet bij jou?

CLAIRE- Ik was mijn werktas aan het leegmaken.

BARBARA- Hiervoor heb jij nog alle tijd.

CLAIRE- En als Joke straks iets aan de hand krijgt?

MAXIM- Als de match voorbij is, zal die onnozelaar zijn vrouw toch wel komen afhalen?

CLAIRE- Ben jij hiervan zo zeker? Durf jij je dochter aan zo iemand toevertrouwen?

MAXIM- Dit heb ik drie jaar geleden al moeten doen, dik tegen mijn zin.

CLAIRE- Jij merkt toch duidelijk, dat hij geen greintje verantwoordelijkheidszin heeft.

(Claire begeeft zich naar boven.)

BARBARA- Ik ga een bad nemen.

MAXIM- (Opgelucht) Dat is een goede gedachte!

BARBARA- (Op de teevee duidend) Hopelijk is dit lawaai gedaan, tegen dat ik weer beneden ben.

BERT- (Tegen Maxim) Moet jij niet meegaan, om haar rug te wassen? Ik kom wel iets zeggen, als er wat verandert aan de stand.

(Aurelie verschijnt.)

AURELIE- Heeft er hier iemand zin in een taske koffie? Waarover waren jullie aan het praten?

BERT- Maxim wil per se de rug van Barbara gaan wassen.

AURELIE- Waarom?

BERT- Omdat die jeukt, zegt zij. En zij kan er zelf moeilijk aan.

AURELIE- Ik kan er bij mij ook moeilijk aan. En hoe lang is het geleden, dat jij hem nog eens hebt gewassen? Hiervoor moet ik eens op de almanak van negentiehonderd en zoveel gaan kijken.

(Claire komt gehaast naar beneden.)

CLAIRE- Ons Joke!

BARBARA- Wat is er aan de hand?

CLAIRE- Zij ligt op bed te kermen!

MAXIM- (Erg lastig) Verdomme!

(Barbara en Claire haasten zich naar boven.)

AURELIE- Wat is er aan de hand, Bert?

BERT- Joke.

AURELIE- Ik krijg echt compassie met dat kind. Zij gaan toch weer de dokter niet bellen?

BERT- Zo spannend is het bij jou nooit geweest, Aurelie.

AURELIE- Ik had de truc beet.

BERT- Heeft Barbara zelf ook geen problemen gehad indertijd?

AURELIE- Problemen?

BERT- Bij de geboorte van Joke?

AURELIE- Och ja, die zat wat verkeerd.

BERT- Joke zit altijd wat verkeerd. Maar dit wisten wij toen nog niet.

AURELIE- Joke is een heel lief kind.

BERT- Maar nogal eigenzinnig.

AURELIE- Lijk iedereen in jouw familie.

BERT- (Alsof hij het meent) Wat vertel jij nu, Aurelie? Ben ik eigenzinnig?

AURELIE- (Terwijl zij zwaait met het leeuwenvlagje) Neen.

BERT- En onze Maxim?

AURELIE- Hij ook niet. Nog nooit heb ik hem ergens tegenin horen komen.

BERT- En onze Claire?

AURELIE- De rust zelve! Nergens bemoeit zij zich mee.

(Barbara komt naar beneden met Joke en Claire.)

BARBARA- (Tot Maxim) Maak eens plaats!

MAXIM- (Lastig) Wat is er nu weer?

BARBARA- Ons Joke! Zij komt hier op de canapé liggen!

MAXIM- (Opgewonden) En ik dan?

BARBARA- Moet jij ook bevallen?

MAXIM- Zij ook nog niet... volgens de dokter!

BARBARA- Ga daar maar liggen, kind.

MAXIM- (Zeurderig) Waar moet ik nu...?

BARBARA- (Op de match duidend) Hoeveel verdient jij hiermee?

MAXIM- Twee en een half miljoen Vlamingen zitten hiernaar te kijken. Niemand van hen verdient hier wat mee!

BARBARA- Dan zijn het allemaal gekken.

MAXIM- Bel Tim, dat hij voor zijn vrouw komt zorgen!

CLAIRE- Hij neemt nooit op!

BERT- Hij hoort dat ding niet, van al het lawaai ginds.

CLAIRE- Hij wil niets horen!

BERT- (Geamuseerd) Dat is ook mogelijk.

(Claire probeert Tim te bereiken.)

BARBARA- (Tot Joke) Gaat het een beetje?

JOKE- (Eerder flauwtjes) Ja, ja.

AURELIE- Hoe is de stand, Maxim?

BARBARA- (Lastig) Waarover begin jij ineens? Sinds wanneer ben jij geïnteresseerd in voetbal?

AURELIE- Wat zegt Barbara?

BERT- (Luid) Dat zij ook supportert voor de Rode Duivels.

AURELIE- Barbara? Da's nieuw!

(Joke kermt.)

BARBARA- (Tot Claire) En?

CLAIRE- Niet te bereiken!

(Joke krijgt pijnscheuten.)

BARBARA- Bel de dokter!

MAXIM- Alweer?

BARBARA- Bemoei je er niet mee! (Tot Claire) Bel hem!

(Claire verdwijnt met haar gsm in de keuken.)

BARBARA- Wij moeten je koffertje klaarmaken voor de kliniek.

JOKE- Dat staat al klaar.

BARBARA- Bij jou thuis?

JOKE- Ja.

BARBARA- Dan gaan wij het halen.

JOKE- Wij kunnen niet binnen. Tim heeft de sleutel op zak.

BARBARA- Heb jij er geen?

JOKE- Ik dacht, dat ik die niet nodig had.

(Claire is terug.)

CLAIRE- Hij komt!

BARBARA- Tim?

CLAIRE- De dokter!

BARBARA- Dan moeten wij vlug wat kledij en wasgoed bijeenzoeken.

JOKE- Ben je gek?

BARBARA- De nachthemden van Claire passen jou ook! En wasgerei is er hier genoeg.

JOKE- Moeder, ik wil dit niet!

BARBARA- Jij hebt niets meer te willen! De tijd dringt!

(Joke krijgt pijnscheuten.)

BARBARA- Zie je wel! Wanneer komt die dokter?

CLAIRE- Zodra hij kan!

BARBARA- Dat is te laat! (Tot Claire) Pak een paar van je nachthemden in en wat ondergoed! Voor de rest zorg ik wel!

CLAIRE- Ik ga mijn mooiste nachthemden niet meegeven!

BARBARA- Ook geen voddën!

JOKE- (Koppig) Dit is niet nodig! Ik hou het nog wel uit, tot Tim terug is!

(Joke krijgt meteen weer pijnscheuten.)

BARBARA- Haast je, Claire!

(Claire verdwijnt naar boven.)

BARBARA- (Tot Maxim) Wat sta jij hier te doen?

MAXIM- (Wat onnozel) De match.

BARBARA- Is dit het enige, wat jou nu interesseert?

MAXIM- Ik kan moeilijk nachthemden gaan inpakken.

BARBARA- Onnozelaar!... (Tot Claire) Je nachthemden!

CLAIRE- Is twee voldoende?

BARBARA- Voorlopig! En vergeet het ondergoed niet!

JOKE- (Koppig) Ik ga nog niet naar de kliniek!

BARBARA- Begin niet te ezelen!

JOKE- Ik wil Tim!

BARBARA- Had hem dan beter bijgehouden!

AURELIE- Wat vertellen ze allemaal, Bert?

BERT- Het gaat over het pakske van Joke.

AURELIE- Ik dacht, dat Joke haar pakske al had?

BARBARA- (Tot Maxim) Ik kan hier niet weg! Ga jij wat wasgerei bijeendoen.

MAXIM- Waar?

BARBARA- Waar ligt hier het wasgerei?

MAXIM- Jij zegt altijd, dat ik daar moet afblijven. Dat ik anders alles dooreen gooi.

BARBARA- Niets kan ik jou vragen! Let dan op Joke!

MAXIM- Ik zal proberen.

BARBARA- Begin al maar, met de teevee af te zetten!

MAXIM- (Verontwaardigd) Nu toch niet?

BARBARA- Zet hem af!

(Maxim vermindert het geluid.)

BARBARA- Helemaal!

MAXIM- Nu het juist zo spannend wordt! Batshuayi is erin gekomen.

BARBARA- Ook bij ons Joke wordt het spannend! Zet hem af!

BERT- (Geamuseerd) Sommige mannen hebben thuis niet veel in de pap te brokken.

AURELIE- (Lichtjes geamuseerd) Niet iedereen is zo slim als jij. Jij koos een verstandige vrouw.

(Claire verschijnt heel even.)

CLAIRE- Hindert het, als die nachthemdjes wat kort zijn?

BARBARA- (Schamper) Zij zijn toch iets langer dan een bovenstukje?

CLAIRE- Mini.

BARBARA- Haast je! (Tot Maxim) Die teevee!

MAXIM- De match is...

BARBARA- (Onderbreekt meteen) Die match interesseert mij niet!

MAXIM- Hoe weten wij dan, of de Rode Duivels nog scoren?

(Barbara zet de teevee af. Joke begint weer te kermen.)

BARBARA- (Bij trap) Claire, bel een taxi! Vlug!

JOKE- Geen taxi!

BARBARA- (Roept) Vlug!

AURELIE- Ik heb zo het gevoel, dat er hier meer dan één is, die een taske koffie kan gebruiken.

(Meteen begeeft Aurelie zich naar de keuken.)

BERT- (Kijkt geamuseerd op zijn horloge.) Als de Rode Duivels nog een goal willen maken, moeten zij rap zijn, hè Maxim. (Plagerig) Tim is een echte chançard. Die zit nu rustig achter een fris pilsje naar de match te kijken. Die weet, hoever het staat met de Rode Duivels.

BARBARA- (Tot Maxim) Jij blijft bij Joke! En jij komt mij meteen verwittigen, als er met haar wat gebeurt! En geen teevee, hè! Als ik die hoor, ga jij er niet goed van zijn! Ik ben op de badkamer.

(Meteen haast Barbara zich naar boven.)

MAXIM- Gaat het een beetje?

JOKE- Ja.

MAXIM- Niet te veel last... van de kleine?

JOKE- Het gaat.

- MAXIM- Je ma kan nogal zeuren... en lastig zijn.
- BERT- (Plagerig) Zo zonder teevee is toch een stuk gezelliger.
- JOKE- Zet hem maar aan, pa.
- MAXIM- Meen jij dit echt?
- JOKE- Natuurlijk. Of die aan staat of niet, verandert niets aan mijn situatie.
- BERT- En vermits die kleine van Tim is, is hij ook in voetbal geïnteresseerd.
- MAXIM- Ik zet de klank af.
(Maxim vermindert de klank van de teevee.)
- BERT- (Geamuseerd) Nu zijn wij allemaal lijk onze Aurelie: beeld zonder klank.
- MAXIM- (Erg ontgoocheld) Nog altijd 0-1!
(Joke krijgt weer weeen. Aurelie verschijnt.)
- AURELIE- Mag ik al iemand een taske brengen? Jou Joke?
- BERT- Ik denk niet, dat er bij haar nog veel bij kan.
- JOKE- Laat maar.
- AURELIE- Onze Maxim hoort niet, als ik iets vraag. Hij is meer geïnteresseerd in wat anders. Hoe is de stand?
(Maxim antwoordt niet meer.)
- BERT- Nog altijd 0-1, Aurelie.
- AURELIE- Moeten ze nog lang spelen?
- BERT- Hopelijk niet.
- MAXIM- Nog 8 minuten, plus extra tijd.
- AURELIE- Extra tijd, wat is dat?
- MAXIM- (Lastig) Dit leg ik je een andere keer wel eens uit.
- BERT- (Luid) De tijd dat het spel heeft stilgelegen, wordt er nadien bijgeteld.
- AURELIE- Welk spel?
- BERT- (Geeft het op, rustig) Mij een taske koffie.
(Barbara verschijnt. Blijkbaar komt zij iets vragen.)

BARBARA- Maxim,...?

(Meteen merkt zij Maxim voor de teevee.)

BARBARA- (Erg opgewonden) Hoe is het mogelijk?

(Barbara haast zich naar de teevee. Zij rukt de kabel los. Er is nu ook geen beeld meer.)

BARBARA- Niets kan je dit onbenul vragen!

MAXIM- Joke zei, dat het mocht.

(Joke kreunt wat luider.)

BARBARA- Wat "ik" zeg, telt hier!

(Joke blijft kreunen.)

BARBARA- (Bij trap) Claire, bel een taxi!

CLAIRE- (Boven) Dit heb ik al gedaan!

BARBARA- En?

CLAIRE- Die mevrouw was niet meer om aan te spreken!

BARBARA- Komt zij?

CLAIRE- Zij komt!

AURELIE- Dat is wel spannend, zelfs als je er maar de helft van verstaat.

BARBARA- (Tot Maxim) Roep mij, als de dokter er is!

(Meteen begeeft Barbara zich richting trap. Nog even draait zij zich om.)

BARBARA- Of de taxi!

(Barbara verdwijnt.)

MAXIM- Het zag er zo mooi uit daarstraks. Een pilsje, kaasblokjes, chips... met paprika of zout. Een fantastische match in het vooruitzicht...!

BERT- (Met lichte binnenpret) Soms kan het leven hard zijn.

AURELIE- Jij een taske koffie, Maxim?

BERT- Om één en ander door te spoelen, Maxim.

(Maxim reageert niet.)

BERT- Ik denk, dat wij hem nu best wat met rust laten, Aurelie.

AURELIE- De Rode Duivels kunnen niet iedere keer winnen.

BERT- Zet dat taske koffie maar voor mij.

AURELIE- Jij hebt graag, dat de Rode Duivels verliezen. Dan kan jij Maxim nog eens op zijn paardje jagen.

(Maxim heeft een koptelefoon gevonden. Hij zet die op zijn hoofd, om de match te volgen. Zijn gezicht klaart meteen wat op. Joke kermt.)

BERT- (Op het gekreun van Joke duidend) Moeten wij Maxim niet verwittigen, dat er met Joke iets aan de hand is?

AURELIE- "Ik" hou Joke wel in het oog. Ik heb ervaring in die zaken.

BERT- Dank zij mij!

(Claire komt van de trap met twee nachthemdjes.)

CLAIRE- Denk jij, dat die lang genoeg zijn?

BERT- Dat is precies een onderlijfje, dat veel te warm is gewassen.

CLAIRE- Jij moet mij die achteraf niet méér terugbezorgen.

BERT- (Wat plagerig) Claire draagt er geen meer.

JOKE- Ik voel mij plots zo ellendig.

(Claire haast zich naar de trap.)

CLAIRE- (Roept) Ma? Ons Joke! (Meteen weer bij Joke) Gaat het nog?

JOKE- Ik denk, dat het is begonnen!

(Claire rent naar de trap. Barbara komt net naar beneden.)

CLAIRE- Ons Joke!

(Maxim staat opgetogen te supporteren.)

BARBARA- Gaat het nog?

JOKE- Moeilijk!

(Barbara merkt de koptelefoon op het hoofd van Maxim.)

BARBARA- (Razend) Maxim!

(Maxim heeft haar blijkbaar niet gehoord.)

MAXIM- Schot van Witsel! Corner!

(Barbara rent naar Maxim. Zij haalt hem de koptelefoon van het hoofd.)

BARBARA- (Razend) Schaam jij je niet?

AURELIE- Wie nog een taske koffie wil, moet het nu zeggen.

BARBARA- (Erg opgewonden tot Maxim) Haal mijn koffertje!

MAXIM- (Beteuterd) Waar?

BARBARA- Waar staan hiër de koffers?

(De bel van de voordeur rinkelt. Maxim haast zich de kamer uit voor de koffer. Claire gaat opendoen. Barbara legt de nachthemden bij het ondergoed.)

BARBARA- (Lastig) Korter en meer versleten had zij er waarschijnlijk geen!

AURELIE- Wat is er allemaal aan de hand, Bert?

BERT- Storm voor de stilte!

(Claire komt terug met Rose Roovers.?)

ROSE- (Toont een briefje) Ik heb al maar meteen de rekening gemaakt.

BARBARA- Deze keer is het serieus!

ROSE- Toch? Wat heeft de dokter gezegd?

CLAIRE- Die is er nog altijd niet!

ROSE- Niets dus. Er bestaat toch geen gevaar voor een bevalling in mijn taxi? Eén keer heb ik dit meegemaakt, maar geen tweede! Ik heb toen zelf de wagen mogen kuisen van mijn baas! Was mij dit een smeerlapperij!

BARBARA- Een bevalling hou je niet tegen.

ROSE- Daarom nemen wij onze voorzorgen. Hebben jullie hier een plastic zeiltje?

BARBARA- Wat?

ROSE- Een toile cirée?

BERT- (Lichtjes geamuseerd) Dat is geleden van in de tijd, dat onze Maxim nog klein was, hè Aurelie. In zijn bed hadden wij dit geregeld nodig.

BARBARA- Dat is hier niet.

ROSE- Dan gebruiken wij het mijne! Omdat het niet anders kan.

(Maxim komt terug met een extra grote koffer.)

BARBARA- (Lastig) Dat kleine koffertje! Joke gaat niet op wereldreis!

(Meteen is Maxim weer weg.)

ROSE- Ja, één keer heb ik een bevalling meegemaakt in mijn taxi! Was mij dit een circus! (Tot Joke) Hopelijk maak jij zoiets niet mee. Een buurvrouw van mij is onlangs ook bevallen... meteen keizersnee. Ook niet plezant, naar het schijnt.

BARBARA- Heb jij nog meer van die verhalen, om mijn dochter schrik aan te jagen?

ROSE- Ik vertel maar, wat ik heb meegemaakt... of gehoord. Waar is de vader?

CLAIRE- Die is er niet.

ROSE- Hij is er toch niet vandoor?

BARBARA- Momenteel is hij spoorloos.

ROSE- Maak zoiets mee!

CLAIRE- Ik ga hem zoeken!

BARBARA- Tussen al dat volk?

CLAIRE- Hij moet nu bij zijn vrouw zijn!

BERT- Waarschijnlijk kan jij dit daar laten afroepen via de luidsprekers.

BARBARA- Tot schandaal van heel de gemeente?

(Maxim verschijnt met een koffertje.)

MAXIM- Deze?

BARBARA- Eindelijk!

(Meteen begint Barbara in te pakken.)

JOKE- Ik ga niet zonder Tim!

CLAIRE- Tim komt na!

JOKE- Ik wil niet, dat jij hem gaat halen!

CLAIRE- Ik zal hem eens duidelijk maken, waar zijn plaats nu is!

BERT- (Lichtjes geamuseerd) Als Claire hier nog eens met een man binnenkomt, moeten wij die sukkelaar op tijd verwittigen.

CLAIRE- Ik ben zo terug!

JOKE- Ga hem niet halen!

(Claire vertrekt resoluut.)

BARBARA- Voilà! Je pakje is klaar!

JOKE- Ik ga niet mee!

BARBARA- Maxim, bemoei je er eens mee!

MAXIM- (Nogal stuntelig) Toe, Joke.

JOKE- Nee!

(Maxim haalt wat machteloos zijn schouders op.)

BARBARA- (Erg lastig tot Maxim) Uit de weg, jij! (Resoluut tot Joke) Jij volgt mij!

(Barbara grijpt de koffer.)

BARBARA- Waar blijf jij?

(Barbara vertrekt. Joke heeft ernstige weëën. Maxim helpt haar naar buiten. Bert en Aurelie blijven alleen achter.)

AURELIE- (Zingt vals)

"En 's avonds, en 's avonds, en 's avonds is het goed.
En 's avonds, en 's avonds, en 's avonds is het goed.
En 's avonds hebben wij geld bij hopen,
en 's morgens geen om brood te kopen.
En 's avonds, en 's avonds, en 's avonds is het goed."

BERT- (Zingt nu ook)

" Ons Joke is getrouwd,
Zij zit in de miserie,
zij zit in de miserie!
Ons Joke is getrouwd.
Zij zit in de miserie,
't is haar eigen fout."

(Maxim komt gehaast naar binnen.)

MAXIM- Eindelijk!

BERT- Zijn ze vertrokken?

MAXIM- Allemaal!

(Maxim haast zich naar de teevee. Hij probeert de uitgerukte stekker weer in het contact van de teevee te krijgen. Vergeefs.)

- MAXIM- (Erg opgewonden) Hoe kan dit nu? Hij heeft er toch altijd in gepast!
- BERT- Misschien lukt het, als jij wat kalmer bent.
- MAXIM- Verdju! Dat ding is kapót! Helemaal naar de botten!
- BERT- (Lichtjes geamuseerd) Vrouwen beseffen niet, hoe sterk zij zijn! Het "zwakke" geslacht!
- MAXIM- (Opgewonden) Reserve kabels leveren zij er natuurlijk nooit bij! Alles is tegenwoordig wegwerpmateriaal!... Intussen gaat die match maar verder!
- (De bel van de voordeur rinkelt.)
- BERT- Een van hen heeft iets vergeten!
- MAXIM- Ook dat nog!
- (Maxim gaat opendoen.)
- AURELIE- Marcheert hij niet meer, Bert?
- BERT- Barbara heeft hem naar de knoppen geholpen.
- AURELIE- Erg is dit niet voor mij. Ik versta toch maar de helft van wat er wordt verteld.
- (Maxim komt terug met de dokter.)
- DOKTER- (Op de teevee duidend) En?
- MAXIM- Hij werkt niet meer!
- DOKTER- Zo ineens?
- MAXIM- Heb jij verstand van teevees?
- DOKTER- Niet in het minst! Toen ik klein was, zei mijn vader altijd: "Blijf daar af! Jij hebt daar geen verstand van!" Ik bleef eraf. Nu heb ik er nog altijd geen verstand van.
- (Plots merkt de dokter de loshangende kabel.)
- DOKTER- De stekker steekt niet in!
- MAXIM- Hij is kapot. (Onwennig) Ik ben achter de kabel blijven haperen.
- BERT- (Plagerig) Achter diezelfde kabel hapert hij nogal dikwijls.
- DOKTER- Jij bent niet op de hoogte van de stand?
- MAXIM- Het enige wat ik nog heb gezien is, dat Batshuayi is ingevallen!

DOKTER- Je nieuws-app!

MAXIM- Mijn vrouw heeft de smartphone mee naar de kliniek.

DOKTER- Zijn zij al vertrokken?

MAXIM- Al een tijdje.

DOKTER- "Met" je dochter?

BERT- Erzonder zou maar gek zijn.

DOKTER- Dan ben ik te laat? Eigenlijk maar goed. Als huisarts maak je nog zelden of nooit een bevalling mee. Je stuurt je patiënten op tijd naar de gynaecoloog. Ik zou niet meer weten, hoe eraan te beginnen.

BERT- Vroeger zei je vader waarschijnlijk: "Blijf eraf, jij hebt daar geen verstand van."?

VIJFDE TAFEREEL

(Aurelie dekt de tafel voor een wat feestelijk ontbijt.)

AURELIE- (Zingt vals "Als moeder zong" van Lode De Vocht.)

"Als moeder zong bij 't schuivend wieggescemel,
vergleed haar lied als harpenzang zo teer.
Dan streek er vast een Seraf uit de hemel
op zachte wieken bij haar kindje neer.

Als moeder zong was heel het huis in vreugde,
als moeder zong van liefd' en levensmoed,
als moeder zong en ons het hart verheugde,
als moeder zong was alles, alles goed."

(Bert verschijnt.)

BERT- (Op het ontbijt duidend) Is dit een geboortefeest, of een begrafenis-koffie?

AURELIE- Wie is er dood?

BERT- De Rode Duivels! Gisteravond verloren van Frankrijk met 0-1.

AURELIE- Wat zei onze Maxim hiervan?

BERT- Niets. Heel de avond bleef hij sprakeloos.

AURELIE- Heb jij hem weer zitten plagen?

BERT- (Blijkbaar wat verontwaardigd) Doe ik dit ooit?

(Maxim verschijnt nog wat slaperig.)

AURELIE- Goedemorgen!

MAXIM- Morgen!

AURELIE- Ik hoor juist, dat de Rode Duivels hebben verloren.

MAXIM- Ik weet het niet, de teevee is kapot.

BERT- (Wat plagerig) En jij hebt niet naar de radio geluisterd?

MAXIM- Enkel naar het nieuws.

BERT- Heel het land is in rouw, naar het schijnt. Alle vlaggen hangen halfstok.

MAXIM- Dat is normaal, als je de beste bent en je verliest

tegen een ploeg die niet wil voetballen.

AURELIE- Heb jij nog iets gehoord van ons Joke?

MAXIM- Barbara is er al heel vroeg naartoe.

AURELIE- Die is nogal fier zeker? Een eerste kleinzoon!

BERT- (Tot Maxim) Och ja! Proficiat, bompa!

AURELIE- Wij gaan niet wachten op Barbara. Waar blijft Claire?
Moet die niet gaan werken vandaag?

BERT- (Lichtjes geamuseerd) Alle leven ligt nu stil met die
nederlaag.

AURELIE- (Bij trap) Claire? (Bij tafel) Gisteravond nam zij
nog heel laat een bad. Dit is niet haar gewoonte.

MAXIM- (Wat voorzichtig) Vraag haar daar maar niet naar.

AURELIE- (Tot Maxim) Zet je bij. Dit is ons zoveelste achter-
kleinkind. Het hoeveelste, Bert?

BERT- Dit weet ik niet meer. Ik ben al lang de tel kwijtge-
raakt. Vroeger moest je dit onthouden voor op je doods-
brief. Maar tegenwoordig versturen ze geen doodsbrief-
ven meer. Alleen nog een kort annonceke in de gazet.

(Claire verschijnt alles behalve opgewekt.)

AURELIE- Daar zie! Onze Claire! Moet jij niet gaan werken van-
daag?

CLAIRE- De bank is dicht. 11 juli.

BERT- (Zwaait met zijn leeuwenvlagje) De Vlaamse Feestdag!
Janneke Peumans mag voor de allerlaatste keer zijn
speechke geven op het Brussels stadhuis.

AURELIE- (Tot Claire) Ga zitten! Jij was gisteravond zo laat te-
rug van het Gemeenteplein? Was daar nog zoveel volk?

MAXIM- (Wat zenuwachtig) Zwijg daar maar over.

AURELIE- Heb jij Tim daar gevonden?

(Claire antwoordt niet.)

AURELIE- Heeft zij Tim daar gevonden, Maxim?

(Ook Maxim antwoordt niet.)

CLAIRE- (Erg opgewonden) Zij hebben mij daar ferm voor de gek
gehouden, die zatlappen! Het plein was zo goed als leeg,
maar de cafés zaten overvol. Ik "moest" Tim vinden, dus
ben ik overal naar binnen gegaan!

- AURELIE- Met succes?
- CLAIRE- Nergens een Tim te vinden! Blijkbaar is hij van de aardbol verdwenen!
- MAXIM- Zij hebben haar daar geplaagd.
- CLAIRE- "Geplaagd" noem jij dit?
- AURELIE- Wie?
- MAXIM- Die zatlappen. Omdat zij in het blauw was gekleed, pakten zij haar vast en duwden zij haar minutenlang mee in een polonaise. Voor haar was er geen ontkomen aan.
- CLAIRE- Zij kapten hun bier over mij!
- AURELIE- Wat heeft haar blauwe kledij hiermee te maken?
- BERT- De Fransen! Les Bleus! Zij dachten, dat Claire voor de Fransen was.
- AURELIE- Jij toch ook.
- BERT- Alleen maar om onze Maxim wat te plagen. Eerlijk gezegd hadden de Rode Duivels voor mijn part mogen winnen.
- MAXIM- Op het Gemeenteplein was er toch politie?
- CLAIRE- Ja.
- MAXIM- Waarom ben jij er niet naartoe gestapt?
- CLAIRE- Dit heb ik gedaan!
- MAXIM- En?
- CLAIRE- Zij mochten niet meegaan het café binnen. Zij moesten de wacht houden op het plein, voor mogelijke aanslagen!
- MAXIM- Was dit alles, wat zij wisten te vertellen?
- CLAIRE- (Opgewonden) Zij zeiden ook nog, dat zij mij eigenlijk een ademtest moesten afnemen. Ik rook naar bier!
- MAXIM- Een pure schande!
- BERT- (Lichtjes geamuseerd) Zelfs politieagenten proberen al eens geestig te zijn.
- MAXIM- Waar zit die Tim?
- CLAIRE- In ieder geval niet waar hij moet zijn!
- BERT- En Stef, Filip en Arno?
- CLAIRE- Ook van zijn werkvolk is er niemand vannacht naar huis gekomen.

AURELIE- Wat zegt Claire, Bert?

BERT- Dat Tim en zijn makkers nog altijd op de lappen zijn.

AURELIE- Zijn er nu nog cafés open van gisteravond? Zij zullen toch geen ongeval hebben gehad met de wagen?

CLAIRE- Dat arme dutske is misschien al wees, voor het goed en wel is geboren!

MAXIM- In dit geval had de politie al lang iets laten weten.

BERT- Mogen die al weg op het Gemeenteplein?

CLAIRE- Merken zij dit, als er een wagen plots verdwijnt in het kanaal?

MAXIM- (Ongelovig) Zonder sporen achter te laten?

CLAIRE- Dit gebeurt vaker!

MAXIM- Ben jij zeker, dat Tim nu niet thuis is?

CLAIRE- Vannacht en vanmorgen ben ik er aan de deur geweest. Waarom deed hij dan niet open?

BERT- Omdat hij met zijn zatte kop niet uit zijn bed geraakt.

MAXIM- En zijn gsm?

CLAIRE- Die neemt hij nog altijd niet op.

BERT- Die staat nog af van gisteravond.

CLAIRE- Zijn plaats was nu bij Joke!

MAXIM- Daar is hij niet. Anders had Barbara ons wel gebeld.

(Bert luistert aandachtig.)

BERT- Gestommel in de gang!

MAXIM- Barbara komt thuis!

(Maxim haast zich om haar binnen te laten. Voor hij de deur heeft bereikt, gaat die open. Maxim en Tim staan oog in oog. Tim is nog altijd in Rode Duivelsuitrusting met vlag. Ook Tim heeft nu een blauw oog.)

MAXIM- Ook buschauffeur geworden? Ook last gehad van een ambetante reiziger?

(Tim lacht lichtjes.)

CLAIRE- (Kwaad) Vanwaar kom jij?

TIM- Van de politie.

- MAXIM- De politie?
- TIM- Gisteravond hebben zij ons opgepakt.
- MAXIM- Wat hadden jullie uitgespookt?
- TIM- Eigenlijk niks.
- MAXIM- Voor niks pakken ze je niet op!
- TIM- Wij stonden gewoon te kijken naar het grote scherm op het Gemeenteplein.
- MAXIM- Wij?
- TIM- Stef, Filip, Arno en ik. De match begon, en vlak voor ons stond er een vrouwtje, dat niet al te groot was. Om haar de match beter te kunnen laten volgen, zette haar man haar in zijn nek. De vrouw naast mij riep: "Me too! Me too!". Gedienschtig als ik ben, wou ik haar helpen. Ik tilde haar van de grond, en plantte haar in mijn nek.
- CLAIRE- (Verontwaardigd) Een wildvreemde vrouw?
- TIM- Zo wild was die niet. "Me too!" zat nog maar goed en wel in mijn nek, krijg ik daar ineens een patat op mijn oog! Van de vent, die naast haar stond! Haar man! Ik dacht: "Zo niet, hè manneke!" Ik wou hem een patat teruggeven. Maar toen zag ik, dat hij al twee blauwe ogen en een bloedneus had. Stef, Filip en Arno waren mij al voor. Direct begon iedereen zich ermee te bemoeien. Er ontstond een echte knokpartij. De politie is er tussengekomen. Zij hebben ons meegenomen.
- MAXIM- Ons?
- TIM- Mij, Stef, Filip en Arno de man van die daar in mijn nek had gezeten,... en nog een paar. Enkelen van ons hebben zij vastgehouden,... en de hele nacht opgesloten.
- MAXIM- Kon jij ons niet verwittigen?
- TIM- Alles wat ik op zak had, hebben zij mij afgenomen. Ook mijn gsm. Zelfs mijn broeksriem en de nestels van mijn sneakers moest ik inleveren.
- MAXIM- Waar heb jij de nacht doorgebracht?
- TIM- Bij de politie, in zo'n soort cachot.
- MAXIM- Dan heb jij de match niet gezien?
- TIM- Alleen de Marseillaise en de Brabançonne.
- CLAIRE- Moest jij die vrouw optillen?

TIM- Zij vroeg er zelf om!

CLAIRE- Aan haar man!

TIM- Hoe kon ik dat weten?

CLAIRE- Dat was plezant zeker?

TIM- Het viel nogal mee. Zij droeg een short.

CLAIRE- En jij moest haar vasthouden?

TIM- Ik moest ervoor zorgen, dat zij niet viel.

CLAIRE- Die man had groot gelijk, dat hij jou niet bezig liet!

BERT- Ben jij nu definitief vrij, of met enkelband?

TIM- Vanmorgen zijn ze mij komen verlossen. Zij hebben mij al mijn spullen terugbezorgd.

CLAIRE- Kon jij toen niet bellen?

TIM- Mijn batterij was plat.

MAXIM- Waar zijn de anderen?

TIM- Dit weet ik niet. Zij hebben ons een na een vrijgelaten, om bendeforming te voorkomen.

CLAIRE- Heel die tijd heb jij niet aan je vrouw gedacht?

TIM- Jawel,... al van na de match.

MAXIM- Jij kent de uitslag?

TIM- Pas van vanmorgen, verloren met 0-1.

CLAIRE- Waarschijnlijk was dit het enige, wat jou interesseerde?

TIM- Het enige niet, wel het eerste.

CLAIRE- Aan Joke dacht jij niet?

TIM- Ik wist, dat zij thuis niet binnen kon. Ik dacht wel, dat zij hier zou blijven slapen. Waar is zij nu?

CLAIRE- Op zoek naar jou!

TIM- Waar?

CLAIRE- Dit weet ik niet. Zowat overal zeker?

TIM- In haar situatie?

CLAIRE- Begint haar toestand je nu bijna te interesseren?

AURELIE- Het is ambetant, als je niet altijd verstaat, wat er wordt verteld.

BERT- Tim is op zoek naar zijn vrouw.

AURELIE- Hij weet nog van niets?

BERT- Neen.

(Aurelie lacht kostelijk.)

AURELIE- Maak zoiets mee!

TIM- Heeft Joke jullie niet verteld, waar zij naartoe ging?

CLAIRE- Naar het Gemeenteplein natuurlijk.

TIM- Daar is zij niet meer.

CLAIRE- Langs achteren kan zij bij jullie thuis niet binnen?

TIM- Voor ons vertrek gisteravond heeft zij daar zelf alles afgesloten.

BERT- Ik zou toch maar eens gaan kijken. Jij bent erop gekleed.

MAXIM- Jij had die match moeten zien gisteravond. De meeste Rode Duivels waren echt onherkenbaar.

CLAIRE- Is het nu het moment, om hierover te beginnen? Jij hebt de match ten andere zelf maar half gezien.

TIM- (Op Maxims blauwe oog duidend) Met één oog?

MAXIM- Ik kan er niet om lachen.

TIM- Joke keerde gisteravond niet terug van het Gemeenteplein, en jullie werden niet ongerust?

BERT- Wij dachten, dat zij jou had gevonden.

TIM- Nu ben ik wel ongerust.

CLAIRE- Wij ook.

TIM- Ik ga haar zoeken!

CLAIRE- Waar?

(De deur gaat open. Barbara verschijnt met Rose Roovers. Meteen valt het oog van Barbara op Tim. Erg boos stapt zij op het toe. Zij rukt hem de Belgische vlag uit de hand, en dreigt te slaan met de vlaggenstok. Nog net op tijd houdt zij zich in.)

BARBARA- Jij hebt geluk, dat jij al een blauw oog hebt! Waar heb jij heel de tijd gezeten?

- CLAIRE- Hij heeft "gezeten"! In de gevangenis!
- BARBARA- Daar was hij op zijn plaats!
- ROSE- Is dit de vader?
- BARBARA- De "onwaardige" vader!
- ROSE- (Lichtjes geamuseerd) Hij is al in feestkledij.
- BARBARA- (Erg beschuldigend) Wij komen van jouw vrouw, en jouw kind!
- TIM- Is het er al?
- ROSE- (Geamuseerd) Hij weet nog van niets?
- BARBARA- Wat zou het! Het interesseert hem niet eens!
- TIM- Waar is Joke?
- BARBARA- Ze zijn haar en haar kind aan het verzorgen! Jij blijft daar voorlopig weg!
- TIM- Waar zijn zij?
- BARBARA- Jij blijft daar nu weg! Je vrouw is nogal wat anders dan jij! Heel de bevalling heeft zij zich erg rustig en kranig gedragen! Een echt voorbeeld!
- TIM- Waar is zij?
- BARBARA- (Erg opgewonden) Jij blijft daar nu weg! Eén zaak vind ik jammer. Joke wil niet, dat ik jou eens deftig de levieten lees! Zij vroeg mij, jou niet te zwaar aan te pakken. Zij neemt jou precies niets kwalijk.
- ROSE- Er bestaan nu eenmaal verstandige vrouwen.
- BARBARA- Ik vind dit alles behalve verstandig! Met mij zou hij wat anders meemaken!
- ROSE- Kan ik afrekenen?
- AURELIE- Ook een stukje taart, madam? 't Is op ons zoveelste achterkleinkind. (Geamuseerd) Onze Bert en ik hebben destijds goed geboerd, hè Bert.
- BERT- (Geamuseerd) Bij iedere geboorte wist ik, waar mijn vrouw was.
- ROSE- Een klein stukje, veel tijd heb ik niet meer.
- BERT- Jij rekent ons nu toch geen bijkomend wachtgeld aan?
- ROSE- Hierover moet ik eens met mijn baas praten.

AURELIE- Ga zitten!

ROSE- Aan wie mag ik de rekening geven?

MAXIM- Tim!

TIM- Ik heb mijn bankkaart niet op zak. En mijn portefeuille ben ik gisteren in dat gewoel ergens kwijtgeraakt.

BARBARA- Jij kon toch een hele nacht achterblijven!

BERT- Omdat hij gratis logies had!

TIM- (Op de rekening duidend) Sorry!

BARBARA- Schiet hem maar eens voor, Maxim.

MAXIM- Alweer?

BARBARA- Voor de laatste keer.

(Met veel tegenzin neemt Maxim de rekening in ontvangst.)

MAXIM- Zoveel?

ROSE- Dit is van gisteravond en vanmorgen.

MAXIM- Had ik dit vooraf geweten! Dat grootvader worden zo in je portefeuille kruipt!

(Maxim betaalt duidelijk tegen zijn zin.)

ROSE- Propere situaties maken goede vrienden! Ik ga mij dus heel even bijzetten.

AURELIE- Hier, madam! Je taske koffie staat al klaar.

CLAIRE- (Tot Tim) Ik heb ook nog een eitje met jou te pellen! Ook bij mij sta jij nog in het krijt! Dat avontuur van gisteravond is jouw schuld!

(De bel van de voordeur rinkelt. Barbara gaat open-
doen.)

CLAIRE- Ben jij niet beschaamd, om hier zo rond te lopen? Ga naar huis, en trek iets anders aan!

TIM- Zo gauw ik weet, waar Joke is.

CLAIRE- Joke en haar kind moeten nu even met rust worden gelaten! Gisteravond had zij jou nodig! Toen had jij bij haar moeten zijn!

(Barbara komt terug met een wat onwennige dokter.)

DOKTER- Excuseer, ik zit met een wat vervelende zaak. Gisteravond

heb ik vergeten, mijn ereloon te vragen.

MAXIM- Ereloon? Waarvoor?

DOKTER- Voor mijn huisbezoek hier.

MAXIM- (Wat verontwaardigd) Joke was er niet meer! Jij hebt hier toen niets gepresteerd!

DOKTER- Dit klopt. Maar jullie hebben mij opgeroepen via de wacht-dienst. Die handelt altijd heel officieel. Voor hem is een oproep een oproep. Zelf kan ik hier ook niets aan verhelpen. Ik zit hier zelf heel erg mee verveeld.

CLAIRE- (Tot Tim) Betaal de dokter!

TIM- Ik kan niet.

BARBARA- Maxim!

MAXIM- (Protesterend) Zo-even zei jij, dat het de laatste keer was!

BARBARA- Vooruit!

(Met veel tegenzin haalt Maxim andermaal zijn portefeuille te voorschijn.)

DOKTER- (Lichtjes geamuseerd) Jij denkt maar, dat het is voor het proberen te herstellen van die teeveezekering.

(Maxim betaalt.)

MAXIM- Veel heeft die herstellingspoging niet uitgehaald.

DOKTER- Als ik ooit eens vijf minuten tijd heb, spring ik als tegenprestatie hiervoor wel eens binnen voor je dochter en je kleinkind.

MAXIM- (Lichtjes ironisch) Jij komt ze eens goedendag zeggen?

DOKTER- (Lichtjes geamuseerd) Zoiets.

MAXIM- (Tot Claire) Kan jij mij op de bank wat geld gaan halen? Ik ben helemaal platzak!

CLAIRE- De bank is gesloten vandaag! 11 juli!

MAXIM- In onze tijd waren de banken toch af en toe eens open.

AURELIE- Jou heb ik ook een taskekoffie en een stukske taart klaargezet, mijnheer dokter.

DOKTER- Mijn nachtdienst zit erop. Ik heb nu even wat vrije tijd.

AURELIE- Kom hier maar naast madam zitten. (Tot Rose) Smaakt ze?

ROSE- Je taart is prima!

AURELIE- Dit is nog een recept van mijn moeder zaliger. Die kon koken! Die had nog gediend als keukenhulp op een kas-teel.

DOKTER- Hoe heeft de kleine?

BARBARA- Dit is nog niet definitief beslist.

TIM- Romelu!

BARBARA- (Veert kwaad recht) Wablief?

CLAIRE- (Schamper) Waarom niet Lukaku?

TIM- Dit kan niet. Dit is een familienaam.

BARBARA- Mijn kleinkind krijgt een mooie, echt Vlaamse naam: Bryan, Leandro, Kyan, Rubin, Felino, of iets in die aard.

(Tim wil de teevee aanzetten.)

BARBARA- Wat ben jij van plan?

TIM- De teevee aanzetten. Misschien vertellen ze nog iets over de match van gisteravond. Ik heb ze nog niet gezien.

MAXIM- De teevee is kapot.

BARBARA- Wat scheelt eraan?

MAXIM- (Nogal onwennig) Iemand heeft gisteren die stekker er iets te brutaal uitgetrokken.

BARBARA- (Onschuldig) Wie?

(Nu Maxim haar nogal onwennig blijft bezien, valt haar frank.)

ROSE- Het gebeurt niet vaak, dat ik tijdens mijn dienst mag aanzitten aan een geboortefeest.

AURELIE- Dit is nog maar een voorsmaakje. Het echte feest is pas zaterdag, als Joke en de kleine terug thuis zijn.

TIM- Zaterdag kan niet. Dan spelen de Rode Duivels de kleine finale. Dan moet ik naar het grote scherm op het Gemeenteplein.

BARBARA- (Verontwaardigd recht) Wablief?

AURELIE- Of zondag.

TIM- Dit kan ook niet. Dan landen de Rode Duivels op Zaventem. En zij worden ontvangen op het Paleis van Laken en op de Brusselse Grote Markt.

BARBARA- (Kwaad) En dan?

TIM- Ongetwijfeld gaat hier een massa volk naartoe komen. Ik ga ook.

MAXIM- Is er nog een plaatsje vrij in jouw wagen?

(Barbara veert verontwaardigd recht.)

BARBARA- Wablief?

AURELIE- (Zingt vals "Als moeder zong")

"Zing, moeders, zing zoals uw moeders zongen.
Gij maakt de wereld beter door uw lied.
Zing vroeg en laat, zing vrij en ongedwongen.
Alleen de boze mensen zingen niet."
